

POZNAN
SOBOTA
21
GRUDNIA
1968

Wydanie AB
Nr 303 (7729)
Rok wyd. XXIV
Cena 50 gr

Sejm rozpoczął obrady

Sprawozdanie Komisji Oświaty i Nauki

Wczoraj, o godzinie 15.00 rozpoczęło się plenarne posiedzenie Sejmu. Na obrady przybyli: członkowie Rady Państwa z jej przewodniczącym Marianem Spychalskim, członkowie rządu z premierem Józefem Cyrankiewiczem.

Bitwa partyzantów z okupantami izraelskimi

W piątek rano doszło do krwawej bitwy między partyzantami arabskimi, a patrolami izraelskimi w północnej części doliny jordańskiej okupowanej przez najeźdźcę. O zacieklności walki świadczy fakt, że okupant zmuszony został do użycia przeciwko komandosom palestyńskim bombowców. Jak wynika z informacji uzyskanych przez korespondenta Reutera w Tel Awiwie partyzanci arabscy oprowadzili w brawurowym ataku się dziesiątą policji okupacyjnej w Addassya.

PAP

Projekt zmian w składzie rządu i centralnych organów administracji

Posiedzenie Rady Ministrów

W dniu 20 grudnia odbyło się pod przewodnictwem prezesa Rady Ministrów Józefa Cyrankiewicza posiedzenie Rady Ministrów.

Na posiedzeniu tym prezes Rady Ministrów omówił propozycje zmian w składzie rządu, jak również niektóre inne zamierzone zmiany personalne w centralnych organach administracji.

Rząd zamierza przedłożyć Sejmowi wniosek o zwolnienie Zenona Nowaka i Franciszka Waniolki ze stanowisk wiceprezesa Rady Ministrów. Z. Nowaka w związku z wyborem na przewodniczącego Centralnej Komisji Kontroli Partyjnej PZPR, zaś F. Waniolki ze względu na stan zdrowia.

Złożony też zostanie wniosek o odwołanie Adama Rapańskiego ze stanowiska ministra spraw zagranicznych ze względu na stan zdrowia i powołanie na ten urząd Stefana Jędrzychowskiego, członka Biura Politycznego KC PZPR, przy równoczesnym zwolnieniu Jędrzychowskiego ze stanowiska przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów. Na stanowisko przewodniczącego Komisji Planowania proponuje się powołanie Józefa Kuleszę, dotychczasowego

Posiedzenie klubu poselskiego PZPR

20 bm. w godzinach przedpołudniowych odbyło się posiedzenie klubu poselskiego PZPR, któremu przewodniczył wiceprezesa Sejmu — Zenon Kliszko. W trakcie posiedzenia wicepremier Piotr Jaroszewicz wygłosił referat o działalności RWPG.

Porządek dzienny plenarnego posiedzenia Sejmu omówił sekretarz klubu poselskiego PZPR — Michałina Tatarska-Majkowska. Prezes Rady Ministrów Józef Cyrankiewicz zreferował propozycje zmian w składzie Rady Ministrów, które wniesione zostaną do łaski marszałkowskiej. Przewodniczący klubu Zenon Kliszko zaproponował wysunięcie kandydatury sekretarza Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Jedności Narodu — Witolda Jarosińskiego na stanowisko członka Rady Państwa. (PAP)

Posiedzenie otworzył marszałek Sejmu Czesław Wycech.

Porządek dzienny przewiduje: sprawozdanie Komisji Oświaty i Nauki o rządowych projektach zmian ustaw o szkolnictwie wyższym i pracownikach naukowych; sprawozdanie Komisji Planu Gospodarczego, Budżetu i Finansów o projekcie uchwały o NPG na 1969 rok i podstawowych założeniach planu na rok 1970, o projekcie ustawy budżetowej na r. przyszły; sprawozdanie Komisji Planu Gospodarczego, Budżetu i Finansów o sprawozdaniach rządu z wykonania planu i budżetu wraz z wnioskiem NIK w przedmiocie absolutorium dla rządu za 1967 r.

W pierwszym dniu posiedzenia, pos. Jan Wasiński (PZPR) w imieniu Komisji Nauki i Oświaty przedstawił izbie projekt ustawy rządowej: o zmia-

nie ustawy o szkolnictwie wyższym oraz o zmianie ustawy o stopniach naukowych i tytułach naukowych oraz dekret z dnia 2 sierpnia o zmianie ustawy o szkolnictwie wyższym. (Skrót przemówienia na str. 2).

Potrzeba opracowania nowych dokumentów prawnych na temat szkolnictwa wyższego była w ciągu wielu miesięcy podnoszona w szerokich kręgach partyjnych, społecznych i młodzieżowych oraz w środowiskach uczelnianych; niejednokrotnie omawiana na łamach prasy. Dyskusja na V Zjeździe PZPR, a także uchwała zjazdowa wskazały, że ten dencje rozwojowe współczesnego świata i potrzeby budownictwa socjalistycznego w naszym kraju stawiają przed szkolnictwem wyższym w Polsce szczególnie odpowiedzialne zadania w dziedzinie kształtowania i wychowywania kadr inteligencji w duchu socjalistycznego patriotyzmu i internacjonalizmu oraz takiego rozwoju badań naukowych, aby gwarantowały one dalszy postęp gospodarki i kultury narodowej. Posłowie wskazywali również, że dotychczasowy stan szkolnictwa wyższego trudno uznać za zadowalający, że rośnie ono bardzo szybko, ale struktura, metody pracy i kierowania pozostają pod wieloma względami bez zmian. Uznano to za istotny hamulec prawidłowego realizowania przez szkolnictwo wyższe jego zadań.

Nowe akty prawne w dziedzinie szkolnictwa wyższego wychodzą naprzeciwko postulatów i uwagom w tej tak ważnej dziedzinie naszego życia. Są one zgodne z aktualnymi potrzebami budownictwa socjalizmu oraz z jego perspektywami.

Pierwszym mówcą w dyskusji nad sprawozdaniem Komisji Oświaty i Nauki o rządowych projektach zmian ustaw o szkolnictwie wyższym i pracownikach naukowych był pos. Bolesław Iwaszkiewicz (PZPR). (PAP)

Święta w Kosmosie

„Rozkład jazdy” „Apollo-8”

Przed planowanym na 21 grudnia startem pojazdu kosmicznego „Apollo 8” prasa podkreśla ogromne niebezpieczeństwo zagrażające trzem kosmonautom amerykańskim — Bormanowi, Lovellowi i Andersowi, stwierdzając, że ich życie zależy od niezwykle precyzyjnego funkcjonowania całej aparatury od początku do końca lotu. Najmniejszy błąd pociągnąłby za sobą dramatyczne następstwa.

Plan przewiduje, że „Apollo 8” ma znaleźć się na orbicie okołoziemskiej 24 grudnia, czyli w wigilię. W związku z

tym przygotowano dla kosmonautów specjalną kolację świąteczną: indyka, okazały pudding, czekoladę, owoce i napoje. W ciągu 6 dni wyprawy każdy kosmonauta ma otrzymać 5 posiłków dziennie z zapasów znajdujących się w kabinie.

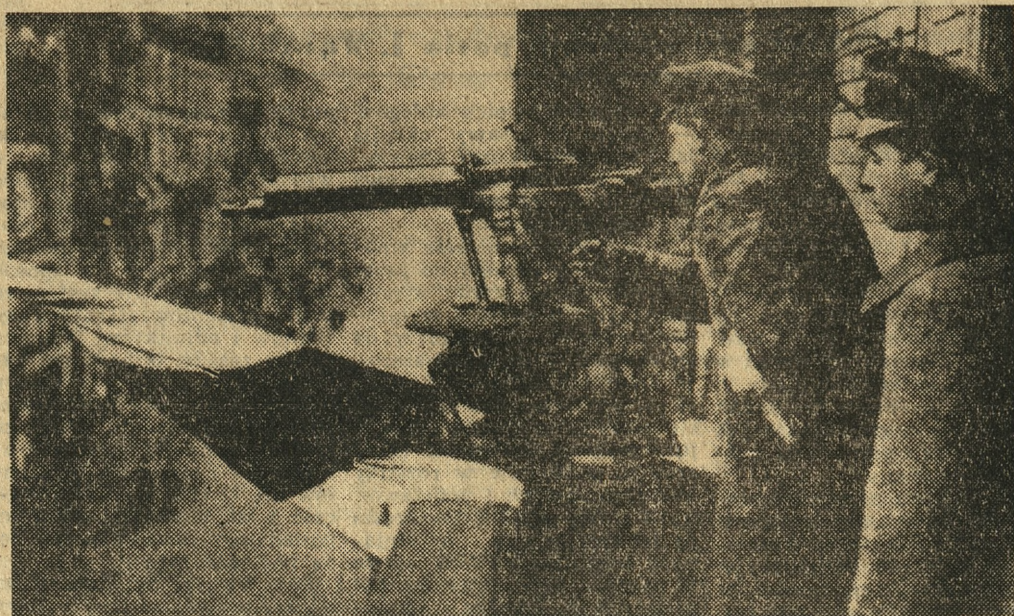
Również w wigilię przewidywana jest transmisja telewizyjna z „Apollo 8” na Ziemię. Zależnie od położenia geograficznego poszczególnych krajów telewizyjne — jeżeli

Dokończenie na str. 2

POGODA

21 bm. będzie zachmurzenie duże z lokalnymi większymi przejaśnieniami, gdzie niegdzie na południu — drobne opady, w całym kraju możliwe mgły. Temperatura maksymalna w nocy zera lub nieco powyżej. Wiatry słabe, z kierunków zmiennych.

50 rocznica Powstania Wielkopolskiego

Pierwsze godziny powstania: stanowiska ogniowe powstańców na balkonie domu narożnego ulic Szkolnej i Podgórnej (Obecnie Walki Młodych).

Fotoreportaż o Powstaniu Wielkopolskim drukujemy na str. 4.

Wyrazy solidarności z NFW Wietnamu Płd.

Amerykani ostrzeliwują strzelą zdemilitaryzowaną

W przeddzień ósmej rocznicy powstania Narodowego Frontu Wyzwolenia Wietnamu Południowego odbyła się w czwartek w Hanoi uroczysta akademicka z udziałem prezydenta Ho Chi Minha, przewodniczącego prezydium KC Frontu Patriotycznego Wietnamu, Ton Duc Thanga, premiera Pham Van Donga, ministra spraw zagranicznych, Nguyen Duy Trinh i innych przywódców DRW.

Uczestnicy akademii przesyłali serdeczne życzenia Narodowemu Frontowi Wyzwolenia Wietnamu południowego i wszystkim swym południowowietnamskim rodakom z okazji 8 rocznicy utworzenia NFW oraz dali wyraz przekonaniu, iż naród wietnamski odniesie

ostateczne zwycięstwo w swej sprawiedliwej walce.

W 8 rocznicę powstania Narodowego Frontu Wyzwolenia Wietnamu południowego odbyło się w Warszawie wspólne posiedzenie prezydium Ogólnopolskiego Komitetu Pokoju i Polskiego Komitetu Solidarności z narodami Azji i Afryki. Na posiedzenie przybył sekretarz OK FJN — Edward Milczarek.

Obecni byli: szef stałego przedstawicielstwa NFW Wietnamu południowego w Polsce — Tran Van Tu i ambasador DRW w Polsce Do Phat Quang.

Referat okolicznościowy wygłosił wiceprzewodniczący OKP — Józef Ozga-Michalski.

Z okazji 8 rocznicy utworzenia Narodowego Frontu Wyzwolenia Wietnamu południowego prasa radziecka zamieszcza liczne artykuły na temat tego wydarzenia. Piątkowa „Prawda” zamieszcza duży artykuł Iwana Szczedrowa, a „Sowietskaja Rossija” pisząc o

bohaterstwie narodu wietnamskiego, stwierdza, iż NFWWP stał się organizatorem ogólnonarodowej walki. I właśnie ta organizacja, a nie garstka sągosińskich zauszników USA, od samego początku była i pozostanie prawdziwym wyrazicielem myśli i nadziei ludu południowowietnamskiego.

Partyzanci południowowietnamscy ostrzelali w czwartek wieczorem miasto Khien Cong, 33 km na zachód od Sajgonu. Ostrzelano także obiekty wojskowe w miejscowościach Tam Ky — na północy, oraz Camau w południowej części Wietnamu południowego.

Jednostki piechoty amerykańskiej ostrzelały w czwartek strzelą zdemilitaryzowaną.

Amerykańskie bombowce „B-52” bombardowały dżunglę w prowincji Binh Duong na północy zachód od Sajgonu. Bombardowano także okolice Sajgonu. (PAP)

Jedną z licznych nagród pieniężnych w łącznej kwocie

25 000 złotych

można wygrać, biorąc udział w nowym wielkim konkursie

Prezydium Rady Narodowej Poznania i „Głosu Wielkopolskiego” pod hasłem

POZNAN — 1985

● O co w tym konkursie chodzi?

● Kto może w nim brać udział?

● Do kiedy można nadsyłać odpowiedzi?

● Jaki ma być jego efekt? — na wszystkie te pytania znajdziesz odpowiedź w artykule pt. „NASZA WIZJA MIASTA”

na stronie 3.

Tam też drukujemy szczegółowy regulamin konkursu POZNAN — 1985

Odnaka „Za zasługi w rozwoju woj. pozn.” dla W. Kineckiego

Wczoraj w godzinach przedpołudniowych członkowie Prezydium WRN w Poznaniu — wiceprzewodniczący Tadeusz Kwaśniewski i sekretarz Edmund Piosik przyjęli naczelnika Głównej Kwatery ZHP — Wiktora Kineckiego, któremu towarzyszył komendant Chorągwi Wielkopolskiej ZHP — Wiesław Bogusławski.

Na spotkaniu wiceprzewodniczący Prezydium WRN — T. Kwaśniewski udekorował W. Kineckiego odznaką „Za Zasługi w Rozwoju Województwa Poznańskiego”.

Podczas spotkania omówiono sprawy związane z dalszym rozwojem i umocnieniem organizacji harcerskiej. Sporo uwagi poświęcono również rozwojowi wszelkich form wypoczynku letniego dzieci wiejskich. (wch)

Trwa „czystka” w armii brazylijskiej

Według doniesień agencji, które z trudem przenikają z Brazylii na skutek wyjątkowo ostrej cenzury wojskowej, w armii brazylijskiej trwa „czystka”, jak twierdzi agencja AFP, przede wszystkim wśród pułkowników.

Dziennikarze brazylijscy w Rio de Janeiro mają zamiar ogłosić strajk bezterminowy dla zaprotestowania przeciwko posunięciom rządu, a zwłaszcza przeciwko wprowadzeniu niesłychanie ostrej cenzury. (PAP)

Projekty zmian w ustawie o szkolnictwie wyższym oraz stopniach i tytułach naukowych

Skrót przemówienia posła J. Wąsickiego

Z upoważnienia Komisji Oświaty i Szkolnictwa Wyższego pos. Jan Wąsicki (PZPR) przedłożył projekty zmian w ustawie o szkolnictwie wyższym oraz w ustawie o stopniach i tytułach naukowych. Obydwa te projekty zmierzają do zapewnienia dalszego rozwoju szkolnictwa wyższego oraz lepszego wypełnienia przez uczelnie odpowiedzialnych zadań w dziedzinie kształcenia kadr inżynierów i rozwoju badań naukowych, gwarantujących dalszy postęp gospodarki kultury narodowej.

Pos. Wąsicki przytoczył szereg liczb ilustrujących ogromny rozwój szkolnictwa wyższego w Polsce. W br. działa w kraju 98 wyższych uczelni, w których studiuje ok. 300 tys. słuchaczy. W r. 1937/38 były w Polsce tylko 32 uczelnie z 49.500 studentami. W 1969 r. — 25 roku istnienia Polski Ludowej — wyższe uczelnie opuścił półmilionowy absolwent.

Rozwój szkolnictwa wyższego, wzrost liczby studentów spowodowały konieczność udoskonalenia formy organizacyjnej uczelni wyższych. Konieczność taką widzieli także sami pracownicy nauki. Równocześnie w działalności szkół wyższych ujawniły się niedostatek pracy wychowawczej, braki i powierzchowność oddziaływania ideologicznego, słabość w kształtowaniu postaw politycznych młodzieży. Ujawniły się dysproporcje w działaniu szkół wyższych w zakresie badań naukowych, dydaktyki i wychowania.

Spowodowało to konieczność podjęcia prac nad nowelizacją ustawy. Rezultat tych prac zawierają przedłożone Sejmowi projekty ustaw, stanowiące podsumowanie zgłaszanych wniosków i postulatów wypływających z analizy aktualnej sytuacji w szkolnictwie wyższym. Odpowiadają one treściom uchwały V Zjazdu PZPR. Projekty stanowią syntezę wszystkich doświadczeń szkolnictwa wyższego w Polsce, a także w innych krajach.

Zmiana do ustawy o szkolnictwie wyższym w sposób wyrażniejszy niż dotychczas podkreśla znaczenie i rolę wychowawczą szkół wyższych w ukształtowaniu naukowego światopoglądu i zaangażowanych postaw ideowo-moralnych młodzieży i kadr nauczających. Proponowane zmiany do ustawy przewidują, że głównym obowiązkiem szkoły wyższej jest kształcenie i wychowywanie młodzieży na śladach wartości budowniczych socjalizmu. Wyeksponowana została odpowiedzialność pracowników nauki i dydaktyki za kształcenie i wychowywanie młodzieży. Wzrost znaczenia i roli wychowawczej szkół wyższych w ukształtowaniu naukowego światopoglądu i zaangażowanych postaw ideowo-moralnych młodzieży i kadr nauczających. Proponowane zmiany do ustawy przewidują, że głównym obowiązkiem szkoły wyższej jest kształcenie i wychowywanie młodzieży na śladach wartości budowniczych socjalizmu. Wyeksponowana została odpowiedzialność pracowników nauki i dydaktyki za kształcenie i wychowywanie młodzieży. Wzrost znaczenia i roli wychowawczej szkół wyższych w ukształtowaniu naukowego światopoglądu i zaangażowanych postaw ideowo-moralnych młodzieży i kadr nauczających.

Nowela do ustawy wprowadza przepisy zwiększające samorządność i współodpowiedzialność młodzieży za wyniki nauczania i wychowania, za sprawy bytowe studentów. Organizacje młodzieżowe i zrzeszenia studenckie będą współdziałać ze szkołą w ideowym wychowaniu, ułatwiając młodzieży przygotowanie do aktywnego udziału w życiu społeczeństwa socjalistycznego.

Przedstawiciele organizacji młodzieżowych mają brać udział we wszystkich koleżeńskich organach szkoły. Odnosi się to zarówno do senatu, kolegiów rektorskich w sprawach dotyczących młodzieży, jak i rad wydziałowych oraz kolegiów dziekańskich. Powołuje się równocześnie uczelniane i wydziałowe rady dla spraw młodzieży. Opini tej rady zasięga rektor czy dziekan we wszystkich istotnych zagadnieniach dotyczących spraw bytowych studentów, planu wychowawczego szkoły, organizacji toku studiów i realizacji programu nauczania. Dopuszczając przedstawicieli młodzieży do współudziału i współodpowiedzialności za postawę ide-

owo-moralną swoich kolegów — nowela do ustawy określa jako ich podstawowy obowiązek — zachowanie postawy moralnej i obywatelskiej godnej studenta PRL.

Rozpatrywana nowela wnosi też pewne korekty do przepisów o postępowaniu dyscyplinarnym. Wszystkie wymienione zmiany — oświadczył dalej mówca — stanowią szeroki kompleks uprawnień, które po wprowadzeniu ich w życie powinny w sposób decydujący wpłynąć na czynne uczestnictwo studentów w rozstrzygnięciach w sprawach i podstawowych sprawach uczelni. Podkreślono na też została rola uczelnianych organizacji PZPR. Nowela zobowiązuje organa szkół wyższych do ścisłego współdziałania z uczelnianymi organizacjami PZPR, w sprawach działalności politycznej i ideowo-wychowawczej oraz zapewnić udział zarówno w organach koleżeńskich szkoły, jak i w kolegiach rektorskich i dziekańskich, przedstawicielom organizacji partyjnych i związkowych.

Kolejny ważny problem — to unowocześnienie struktury i organizacji wewnętrznej szkół. W pierwszym rzędzie projekt noweli znosi istniejący podział na szkoły wyższe i wyższe szkoły zawodowe oraz wprowadza zasadę, że w ramach szkół mogą być prowadzone różne formy studiów: inżynierskie, magisterskie, doktorskie, podyplomowe, studia i kursy specjalne itd. Proponowane zmiany umożliwią lepsze wykorzystanie kadry naukowej, stopniowe podniesienie poziomu pracy dydaktycznej szkół zawodowych. Zaleca on drogę dla procesu unowocześnienia struktury wewnętrznej szkoły wyższej.

Nowela do ustawy o szkolnictwie wyższym zawiera też przepisy zmierzające do usprawnienia systemu zarządzania szkołą, zachowując wszystkie zasadnicze uprawnienia samorządu akademickiego. Rozszerzenie uprawnień rektora i dziekana pociąga za sobą wprowadzenie zasady, że kierownicy stanowiska w szkole wyższej będą obsadzeni przez władze zwierzchnie w trybie powoływania na określony czas.

Projekt zmian w ustawie stwarza prawne i organizacyjne możliwości wykorzystania potencjału badawczego w różnych formach. Zawiera on także pewne zmiany w odniesieniu do polityki kadrowej. Zmiany mają na celu prowadzenie tej polityki zgodnie z interesami państwa socjalistycznego oraz stworzenie dogodniejszych możliwości awansu młodym pracownikom naukowym.

Pozwalają one kadrze naukowo-dydaktycznej i naukowo-badawczej, posiadającej stopień naukowy doktora oraz od powiedni dorobek naukowy lub zawodowy, na uzyskanie stanowiska docenta i profesora nadzwyczajnego bez obowiązku habilitacji. Wprowadzenie tego przepisu pozwoli na uelastycznienie polityki personalnej i przyspieszenie awansu zdolnych kadr naukowych. Przewiduje się także wprowadzenie możliwości powierzenia obowiązku docenta w trybie u-

Zmiany w brytyjskiej Izbie Lordów

Brytyjski minister spraw wewnętrznych James Callaghan przedłożył Izbie Gmin projekt reformy Izby Lordów — Izby wyższej parlamentu brytyjskiego. Projekt ustawy przewiduje skasowanie Instytucji dziedzicznych parów i pewne ograniczenia praw lordów, które do tej pory pozwalały im odzwierciedlać wprowadzenie w życie ustaw uchwalonych przez Izbę Gmin.

Zgodnie z planami rządu brytyjskiego, w skład nowej Izby Lordów wejdzie 230 dożywotnich parów dysponujących prawem głosu. Będą oni mianowani przez królową zgodnie z zaleceniami premiera, tak aby zabezpieczyć stałą większość w tej Izbie stronników rządzącej partii. (PAP)

mowy o pracę na czas określony. Odnosi się to głównie do specjalistów — praktyków o wysokich kwalifikacjach zawodowych, którzy nie mając stopnia naukowego doktora, mogą być zatrudnieni na uczelni.

Projekt ustawy w sposób znaczny modyfikuje system rotacji asystentów, starszych asystentów i adiunktów. Wprowadza on zasadę, iż będą oni zatrudnieni na podstawie umowy o pracę z prawem 6-miesięcznego wypowiedzenia. Okres za trudnienia na stanowiskach asystentów i starszych asystentów nie będzie mógł przekraczać 8 lat, natomiast adiunkci posiadający doktoraty nie będą podlegać rotacji.

Pos. Wąsicki przedstawił na stepsie projekt zmiany ustawy o stopniach i tytułach naukowych, przewidujący zmianę wyższego stopnia naukowego z „docent habilitowany” na „doktor habilitowany”. Wynika to z konieczności wyraźnego odróżnienia nazwy stanowiska i tytułu służbowego od na zwy stopnia naukowego uzyskanego w trybie habilitacji.

Na zakończenie swojego przemówienia posł — sprawozdawca stwierdził, iż oba projekty ustaw dyskutowane były b. szeroko w Komisji Oświaty i Nauki. Wnieśli 34 poprawki do rządowego projektu ustawy o szkolnictwie wyższym. Przedstawione projekty zmian w ustawie o szkolnictwie wyższym i ustawie o stopniach i tytułach naukowych zmierzają ku temu, by prace wyższych uczelni uczynić bardziej efektywną i skuteczną. Wprowadzenie tych zmian pogłębi proces socjalistycznych przeobrażeń w szkolnictwie wyższym. (PAP)

Po fali demonstracji studenckich

Paryskie uczelnie wznowiły zajęcia

W czwartek zanotowano na uczelniach paryskich znaczny spadek napięcia po odwołaniu przez ministerstwo szkolnictwa uprzednio wydanej decyzji o zamknięciu wydziału nauk humanistycznych Sorbony w Nanterre oraz „Lycee Chaplata”. Ta ostatnia uczelnia otwarta będzie jeszcze przed świętami Bożego Narodzenia.

Gwałtowna krytyka rządu szwedzkiego

Zmiany w gabinecie nie wykluczone

Socjaldemokratyczny rząd szwedzki znajduje się od tygodnia w ogniu gwałtownej krytyki, której następstwem mogą być rychłe zmiany na kilku stanowiskach ministerialnych.

Gabinet premiera Erlandera atakowany jest nie tylko przez opozycję polityczną, ale także przez swoich własnych rzeczników m. in. młodzież socjaldemokratyczną i prasę prorządową. Bezpośrednią przyczyną krytyki jest kilka ostatnich postanowień rządu, które wywołały niezadowolone, a nawet oburzenie społeczeństwa szwedzkiego. Dotyczy to przede wszystkim stanowiska ministra handlu — G. Langego w sprawie eksportu broni szwedzkiej do krajów ogarniętych, lub zagrożonych walkami wewnętrznymi.

Protesty wywoływało również inne oświadczenie Langego, związane ze współdziałaniem koncernu szwedzkiego Asea przy budowie elektrowni w Mozambiku, niedaleko granicy z Rodezją.

Trzeci powód to decyzja o reperywacji jednego z wielkich państwowych zakładów produkcji materiałów budowlanych.

Premier Erlander oświadczył w wywiadzie dla liberalnego „Dagens Nyheter”, że „pewne zmiany w rządzie są niewykluczone jeszcze przed następnym zjazdem partii socjaldemokratycznej” (jesień 1969 roku). Poprzednio, zgodnie z ustaleniami kierownictwa socjaldemokratów zmieniano takie planowano na zjeździe i w takim duchu wypowiedział się wielokrotnie szef rządu szwedzkiego. (PAP)

Broszura z Uchwałą V Zjazdu PZPR

W nakładzie 100 tys. egzemplarzy ukazało się I wydanie broszury zawierającej tekst uchwały V Zjazdu PZPR. Jest to 7.507 publikacja spółdzielni wydawniczej „Książka i Wiedza”.

Shriver ambasadorem USA w ONZ?

Po ustaleniu zasadniczego składu swojej administracji, prezydent elekt Nixon zakomunikuje oficjalnie o nominacji na stanowisko reprezentanta USA w ONZ. Jak wynika z ostatnich wypowiedzi Nixona w ONZ oraz opinii obserwatorów politycznych, delegatem Stanów Zjednoczonych w ONZ zostanie najpewniej obecny ambasador USA w Paryżu Shriver. W Waszyngtonie uważa się, iż nominacja Shrivera ma na celu pewne załagodzenie rozdziału między demokracją a republikanami, którzy obsadzili wszystkie stanowiska gabinetu Nixona. (PAP)

Nowy samolot USA uprowadzony na Kubę

Jak donoszą agencje zachodnie, pasażerski odrzutowiec DC-8 należący do towarzystwa Eastern Airlines ze 149 pasażerami na pokładzie, został zmuszony w czasie lotu z Filadelfii do Miami do lądowania na Kubie.

Jest to 26 wydarzenie tego typu w tym roku. Według agencji zachodnich, załogę samolotu sterroryzował Murzyn z kilkuletnią dziewczynką na ręku. (PAP)

Ostre spięcia w Chinach

Hunwejbini chcą prowadzić własną politykę?

Z informacji które dotarły do Pekinu można wnioskować, że w pierwszej dekadzie grudnia uległa znacznemu pogorszeniu sytuacja polityczna w jednej z najludniejszych prowincji chińskich Honanie. Miało tam dojść nawet do starć, choć brak oficjalnego potwierdzenia doniesień na ten temat.

Ten skomplikowany obraz sytuacji rysuje się w świetle sprawozdania z obrad przedstawicieli maoistowskich organów władzy czyli komitetów rewolucyjnych prowincji i jej stolicy Czenngzou, a także nieszczęśliwych władzy. Przeciwnicy rekrutują się głównie spośród skrajnych frakcji hunwejbini i innych grup ultralewicowych. Zarzuca się im, że „walcząc o własne interesy i korzyści” podważają do wojny domowej i stwarzają warunki przechwycenia władzy z rąk komitetów rewolucyjnych. W pewnych jednostkach wrogie elementy, które przeniknęły do organizacji maoistowskich, zdołały nawet zapewnienie sobie kierowniczą rolę. Krzewi się frakcyjność i odżyły przychylne front na rzecz zdecydowanie zwalczanego przez władze kraju policentryzmu. Tego rodzaju działalność wrogich frakcji hunwejbini wywołuje za targi między różnymi ugrupowaniami jak również z oddziałami wojskowymi. Napływające informacje świadczą, że mimo zakazu władz w omawianym okresie pojawiły się ponownie gazетки hunwejbini, zawierające artykuły sprzeczne z oficjalną linią polityczną. (PAP)

Ostre spięcia w Chinach

Hunwejbini chcą prowadzić własną politykę?

Z informacji które dotarły do Pekinu można wnioskować, że w pierwszej dekadzie grudnia uległa znacznemu pogorszeniu sytuacja polityczna w jednej z najludniejszych prowincji chińskich Honanie. Miało tam dojść nawet do starć, choć brak oficjalnego potwierdzenia doniesień na ten temat.

Ten skomplikowany obraz sytuacji rysuje się w świetle sprawozdania z obrad przedstawicieli maoistowskich organów władzy czyli komitetów rewolucyjnych prowincji i jej stolicy Czenngzou, a także nieszczęśliwych władzy. Przeciwnicy rekrutują się głównie spośród skrajnych frakcji hunwejbini i innych grup ultralewicowych. Zarzuca się im, że „walcząc o własne interesy i korzyści” podważają do wojny domowej i stwarzają warunki przechwycenia władzy z rąk komitetów rewolucyjnych. W pewnych jednostkach wrogie elementy, które przeniknęły do organizacji maoistowskich, zdołały nawet zapewnienie sobie kierowniczą rolę. Krzewi się frakcyjność i odżyły przychylne front na rzecz zdecydowanie zwalczanego przez władze kraju policentryzmu. Tego rodzaju działalność wrogich frakcji hunwejbini wywołuje za targi między różnymi ugrupowaniami jak również z oddziałami wojskowymi. Napływające informacje świadczą, że mimo zakazu władz w omawianym okresie pojawiły się ponownie gazетки hunwejbini, zawierające artykuły sprzeczne z oficjalną linią polityczną. (PAP)

Ten skomplikowany obraz sytuacji rysuje się w świetle sprawozdania z obrad przedstawicieli maoistowskich organów władzy czyli komitetów rewolucyjnych prowincji i jej stolicy Czenngzou, a także nieszczęśliwych władzy. Przeciwnicy rekrutują się głównie spośród skrajnych frakcji hunwejbini i innych grup ultralewicowych. Zarzuca się im, że „walcząc o własne interesy i korzyści” podważają do wojny domowej i stwarzają warunki przechwycenia władzy z rąk komitetów rewolucyjnych. W pewnych jednostkach wrogie elementy, które przeniknęły do organizacji maoistowskich, zdołały nawet zapewnienie sobie kierowniczą rolę. Krzewi się frakcyjność i odżyły przychylne front na rzecz zdecydowanie zwalczanego przez władze kraju policentryzmu. Tego rodzaju działalność wrogich frakcji hunwejbini wywołuje za targi między różnymi ugrupowaniami jak również z oddziałami wojskowymi. Napływające informacje świadczą, że mimo zakazu władz w omawianym okresie pojawiły się ponownie gazетки hunwejbini, zawierające artykuły sprzeczne z oficjalną linią polityczną. (PAP)

10 mln. ton stali w tym roku

Duże usprawnienia w hutnictwie

W piątek 20 bm. załogi stalowni hut wchodzących w skład Zjednoczenia Hutnictwa Żelaza i Stali wyprodukowały 10 mln. ton stali w tym roku.

Srednio dziennie, stalownicy tego zjednoczenia wytapiali o ok. 1.350 ton stali więcej, niż w roku ub. Efekty te osiągnęto dzięki realizacji czynu zjazdowego, który przyniósł dodatkowo ponad 105 tys. ton stali oraz dzięki dalszemu rozwojowi postępu technicznego i technologicznego.

Stalownicy notują w tym roku także inne osiągnięcia. Uruchomiono nowe gatunki stali dla energetyki, przemysłu motoryzacyjnego, stali kwasoodporne o niskiej zawartości węgla, stali o podwyższonej wytrzymałości dla budownictwa itp. Zmniejszono także ilość tzw. wybraków o 0,3 proc. co dało w efekcie ok. 30 tys. ton stali dodatkowo, obni-

Święta w Kosmosie

Dokończenie ze str. 1

wszystko ułoży się szczęśliwie — będą mogli oglądać te nie zwykłą transmisję o różnej porze.

Za agencją AFP podajemy „rozkład jazdy” trzech kosmonautów amerykańskich: Franka Bormana, Jamesa Lovella i Williama Andersa, którzy wystartują w sobotę z Przylądka Kennedy na pokładzie statku „Apollo 8” do lotu wokół Księżyca.

Sobota 21 grudnia 1968:

Godz. 13.51 czasu warszawskiego — start rakiety „Saturn 5” niosącej pojazd „Apollo 8”.

Godz. 14.02 — „Apollo 8” wchodzi na orbitę okołoziemską.

Godz. 17.00 — „Apollo 8” opuszcza orbitę okołoziemską wchodząc na tor do Księżyca. W czasie lotu ku Księżycowi przewidzianych jest kilka korekt lotu. Ich ilość i jakość będzie zależała od odchylenia toru rzeczywistego od za planowanego.

Wtorek 24 grudnia 1968:

Godz. 10.58 — 112 km nad powierzchnią naszego naturalnego satelity zaczyna pracować zasadniczy silnik statku „Apollo 8” wprowadzając statek na elipsę na orbitę wokół Księżyca.

Godz. 15.21 — statek zmienia orbitę na kołową. Na wysokości 111 kilometrów kosmonauci przez 10 okrążeń będą robili czarnobiałe, kolorowe i stereoskopowe zdjęcia 5 rejonów wybranych dla przyszłego lądowania Amerykanów na Księżycu.

Sroda 25 grudnia 1968:

Godz. 6.57 — znów zaczyna pracować silnik „Apollo 8” wydostając się z orbity księżycowej i bierze kurs na Ziemię. W czasie 57 godzin lotu ku Ziemi przewiduje się możliwość nowych korekt toru.

Piatek 27 grudnia 1968:

Godz. 16.40 — statek kosmiczny „Apollo 8” wchodzi w atmosferę ziemską z szybkością około 11 km na sek. Wejście w atmosferę ziemską musi nastąpić pod pewnym, ściśle określonym kątem, przez tzw. „korytarz bezpieczeństwa” poza którym czeka kosmonautów niechybna zguba — tzn. gdyby kabina „Apollo” weszła w gęste warstwy atmosfery pod innym kątem niż jest to przewidziane, „odbije się” ona od atmosfery wychodząc na orbitę wokół Ziemi z której kosmonauci nie będą mogli już powrócić, bądź spłoną nadmiernego tarcia.

Godz. 16.51 — statek „Apollo” wchodzi na Pacyfiku, na 165 stopni długości zachodniej i 4 stopni 55 minutach szerokości północnej, skąd zostanie zabrany na pokład lotniskowca „Yorktown”. Do Stanów Zjednoczonych kosmonauci wrócą samolotem. (PAP)

Ostre spięcia w Chinach

Hunwejbini chcą prowadzić własną politykę?

Z informacji które dotarły do Pekinu można wnioskować, że w pierwszej dekadzie grudnia uległa znacznemu pogorszeniu sytuacja polityczna w jednej z najludniejszych prowincji chińskich Honanie. Miało tam dojść nawet do starć, choć brak oficjalnego potwierdzenia doniesień na ten temat.

Ten skomplikowany obraz sytuacji rysuje się w świetle sprawozdania z obrad przedstawicieli maoistowskich organów władzy czyli komitetów rewolucyjnych prowincji i jej stolicy Czenngzou, a także nieszczęśliwych władzy. Przeciwnicy rekrutują się głównie spośród skrajnych frakcji hunwejbini i innych grup ultralewicowych. Zarzuca się im, że „walcząc o własne interesy i korzyści” podważają do wojny domowej i stwarzają warunki przechwycenia władzy z rąk komitetów rewolucyjnych. W pewnych jednostkach wrogie elementy, które przeniknęły do organizacji maoistowskich, zdołały nawet zapewnienie sobie kierowniczą rolę. Krzewi się frakcyjność i odżyły przychylne front na rzecz zdecydowanie zwalczanego przez władze kraju policentryzmu. Tego rodzaju działalność wrogich frakcji hunwejbini wywołuje za targi między różnymi ugrupowaniami jak również z oddziałami wojskowymi. Napływające informacje świadczą, że mimo zakazu władz w omawianym okresie pojawiły się ponownie gazетки hunwejbini, zawierające artykuły sprzeczne z oficjalną linią polityczną. (PAP)

Z głębokim żalem zawiadamiamy, że w dniu 18. XII. 1963 roku, zmarła po długich cierpieniach, moja ukochana żona, nasza najdroższa mamusia, przeżywszy lat 50

ZOFIA BŁOCH

Pogrzeb odbędzie się w sobotę, 21 bm. o godz. 15.15 na cmentarzu w Kostrzynie Wlkp.

39194g

Ustawy o federacji w parlamencie CSRS

Po zaaprobowaniu w śróde rządowego projektu ustawy o budzie państwowym — czeskosłowackie Zgromadzenie Narodowe przystąpiło w czwartek do dyskusji nad kompleksem pięciu rządowych projektów ustaw związanych z wprowadzeniem federalnej struktury państwa. Projekty uzasadniał wicepremier Peter Colotka.

Dotyczą one utworzenia federalnych ministerstw i komitetów rządowych, określenia kompetencji Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej w dziedzinie porządku wewnętrznego i bezpieczeństwa, a także w dziedzinie prasy i innych środków masowego przekazu. Przewiduje się utworzenie siedmiu ministerstw federalnych i tyluż komitetów. Dwa ministerstwa — spraw zagranicznych i obrony narodowej będą funkcjonować wyłącznie na szczeblu federacji. Pozostałe ministerstwa i wszystkie komitety federalne działać będą w sferze ogólnych kompetencji rządu i republik narodowych.

Jeśli chodzi o ustawę dotyczącą prasy i innych środków masowego przekazu, to przewidywane, że punkt ciężkości zarządzania tą dziedziną spoczywać będzie w kompetencjach organów republik narodowych. Do kompetencji federacji należeć będą przede wszystkim problemy ogólnej koncepcji prasy, radia i telewizji, aby działały one zgodnie z potrzebami wewnętrznymi oraz interesami całej republiki w dziedzinie zagranicznej. W związku z tym powołano zostanie federalny komitet do spraw prasy i informacji jako organ zarządzania centralnego. Wszystkie projekty ustaw zostały przez parlament zatwierdzone.

W czwartek rozpoczęło się w Pradze posiedzenie Komitetu Centralnego Frontu Narodowego. Na porządku dziennym znajduje się sprawa uchwalenia statutu frontu. Podstawowy referat wygłosił przewodniczący KC Frontu Narodowego E. Erban. (PAP)

Afera szwajcarskiej firmy „Oerlikon“

Premier konfederacji szwajcarskiej Willy Spuehler odpowiedział w czwartek w parlamencie na interpelację poselskie dotyczące afery firmy „Oerlikon-Buehrle” w Zurychu w związku z ujawnieniem, że firma ta sprzedawała broń krajom prowadzącym wojnę oraz krajom, położonym w tzw. „ogniskach zapalnych”. Według prawa szwajcarskiego, jest to działalność zabroniona, Szwajcaria bowiem jest państwem neutralnym. W czasie oficjalnego śledztwa w tej sprawie ujawniono, że firma „Oerlikon-Buehrle” sprzedawała Izraelowi, Arabii Saudyjskiej, Republice Południowej Afryki i innym państwom broń o wartości przeszło 10 milionów franków szwajcarskich (ponad milion funtów szterlingów). (PAP)

Z Malajzji i Singapuru

Wcześniejsze wycofanie wojsk brytyjskich

Jak podaje ministerstwo obrony, wszystkie jednostki brytyjskie mają być wycofane z Malajzji i Singapuru już we wrześniu 1971 roku, a nie dopiero pod koniec tego roku.

Przyspieszenie tych terminów sprawi, że jeśli nawet konserwatyści zwyciężą w wyborach powszechnych w roku 1970 lub 1971, nie potkają się z trudnością w realizacji swego programu wojskowego, który zakłada utrzymanie wojsk brytyjskich na wschód od Suez. (PAP)

Pięte miejsce w Europie

Przez 13 lat stykałem się z gospodarką Niemiec — tylko pośrednio: na Międzynarodowych Targach Poznańskich. Przyszedł, iż co roku zaskakiwały mnie tempo i selektywność jej rozwoju. W drodze do Berlina stawał mi przed oczami obraz NRD z roku 1955.

Przez 5 tygodni zwiedzałem wówczas fabryki i miasta. Nie był to kraj miodem płynący. Ludziom nie było się lekko. Na każdym kroku widniały jeszcze ślady wojny. Fabrykom brakowało surowców, a sklepom wielu towarów w Polsce już powszednich. Lecz w całej republice potężniał ruch wspólnoty zawodniczej. Budowano na gwałt kopalnie węgla brunatnego oraz oparte o ten węgiel fabryki surowców chemicznych i elektrownie; nad Odrą rosła wielka huta żelaza; w Halle odbudowywano wytwórnię tworzyw sztucznych a w Jenie słynne zakłady Zeissa...

W listopadzie 1968 roku zrobiłem podobną rundę po NRD co przed 13 laty: byłem w Halle i w Lipsku, w Dreźnie i w Karl-Marx-Stadt, w Rostoku i Warnemünde. Przez tydzień penetrowałem berlińskie fabryki domów i place budów. Chciałem się zapoznać, i to możliwie gruntownie, z niemiecką organizacją i techniką budownictwa mieszkaniowego. A w budownictwie, jak w soczewce, odbija się cała gospodarka każdego kraju. Wiedziałem, że w porównaniu z rokiem 1955, republika znacznie się zmieniła. Lecz nigdy nie przypuszczałem, że aż w takim stopniu...

Przez długi czas wiele mówiono i pisano na Zachodzie o „cudzie gospodarczym” w Niemieckiej Republice Federalnej. Burżuazjini propagandiści chcieli w ten sposób zakamuflować decydujący udział Amerykanów w odbudowie potencjału gospodarczego i militarnego Niemiec zachodnich (w celu przeciwstawienia ich Wschodowi). Pragneli też wykaazać rzekomą wyższość kapitalistycznych form rządzenia nad socjalistycznymi.

Wobec wstrząsów gospodarczych i społecznych, jakie od 6 lat nawiedzają NRF, mit o „cudzie” mocno zbladł. Natomiast coraz więcej ludzi zadaje sobie pytanie jak to się dzieje, że NRD, której tyle razy wrócono polityczną i ekonomiczną plajtę, wyrosła na pięć potęgę gospodarczą Europy? Coraz częściej też pojawiają się w prasie zachodniej reportaż i artykuły „odkrywające” NRD. Tu i ówdzie pojawiają się także głosy, że jeśli już używać się takich określeń jak „cud gospodarczy” to bardziej

pasowałyby one do NRD aniżeli do NRF.

Powojenny rozkwit gospodarczy NRD i wysoki standard życiowy jej obywateli zaczyna ją budzić zainteresowanie ludności krajów zachodnich. Tym większe, że osiągnięte zostały bez planu Marshalla i wyprzedaży fabryk Amerykanom, bez kapitalistów i obszarników, i z niezwykle szczupłej bazy wyjściowej.

Co ucziwi na Zachodzie przypominają, że obszar dzisiejszej NRD należał przed i w czasie drugiej wojny światowej do najsłabiej rozwiniętych gospodarczo części Niemiec. Główne ośrodki górnictwa, hutnictwa, przemysłu ciężkiego, maszynowego i chemicznego skupione były bowiem na zachodzie Niemiec. Na terenach dzisiejszej NRD liczniej reprezentowany był jedynie przemysł lekki, poligraficzny, elektryczny, mechaniczny, precyzyjny i optyczny, surowcowo zależny jednak od Zachodu.

Na domiar złego, cofając się pod naporem Armii Czerwonej oddziały niemieckie, nawet tu, we własnej ojczyźnie, stosowały często taktykę spalonej ziemi. Pod hasłem „nie zostawiać nic Sowietom” obrócono w perzynę połowę zabudowy miast, 45 procent fabryk i 30 procent wsi; wybito było i trzode chlewną; niszczone transport, łączność, tunele i mosty; zatopiono 2000 statków żeglugi śródlądowej. Na zachodzie Niemiec tak bestialskich zniszczeń nie notowano. Np. 80 procent skoncentrowanego tam olbrzymiego potencjału przemysłowego mogło natychmiast po wojnie podjąć produkcję.

NRD miała więc o wiele trudniejszy start do odnowy życia niż NRF. Przede wszystkim brakowało jej surowców i materiałów. Musiała zacząć od początku: od budowy kopalń, hut, elektrowni i cementowni. Są to inwestycje wielce kapitałochłonne i rentujące dopiero w dłuższych okresach czasu. Toteż w pierwszych latach istnienia republiki poziom stopy życiowej ludności był niższy aniżeli w NRF, która aż kuła w oczym bogactwem. Mniej odporni przechodzili więc na tamtą stronę.

Nie pomagała też młodej republice robotniczo-rolniczej niewyjaśniona sytuacja polityczna w Berlinie. Korzystając z otwartej (do 1961 roku) granicy i dużej różnicy cen, Niemcy zachodnie przez wiele lat wysysali z NRD fachowców, żywność oraz ciekawszymi wyrobami przemysłowymi. O rozmiarach tego rabunku

Dokończenie na str. 4

PIOTR CHOJNACKI

Poznań 1985

Nie tylko w życiu człowieka trafiają się wielkie i ważne chwile. Również miasta przeżywają przełomowe zdarzenia. Taki właśnie okres nadszedł obecnie dla Poznania. Po raz pierwszy w historii istnienia miasta ma ono otrzymać długofalowy, wieloletni, plan perspektywicznego rozwoju.

Przez prawie 25 lat władzy ludowej miasto nasze, stolica regionu wielkopolskiego, rozwijało się i rozbudowywało zgodnie z założeniami kolejnych planów gospodarczych. Planowa realizacja zadań dźwigną do szczególnej rangi przemysł poznański, rozszerzyła bazę mieszkaniową, uzupełniła najpilniejsze potrzeby gospodarki komunalnej, oświaty i kultury i szeregu innych dziedzin.

Teraz nie wystarczy już jednak działanie według planów wycinkowych i krótkoterminowych. Aby miasto przybierało właściwy kształt, aby rozwijało się harmonijnie, zgodnie z ogólnie obowiązującymi u nas tendencjami, a także po potrzebami jego mieszkańców — potrzebny jest właśnie plan perspektywiczny, daleko wybiegający w swych założeniach od potrzeb chwili. Taki plan opracowano i niebawem ma on być zatwierdzony przez reprezentantów społeczeństwa, zasiadających w Radzie Narodowej. Zanim to nastąpi zorganizowano dyskusję środowiskowe architektów, planistów, ekonomistów, pracowników nauki, prawników, a także w ramach spotkań działaczy Frontu Jedności Narodu w poszczególnych dziedzinach. Plan perspektywicznego rozwoju Poznania ma być też przedmiotem dyskusji jednego z najbliższych plenarnych posiedzeń Komitetu Wojewódzkiego PZPR.

Najwybitniejsi fachowcy ze stawili w planie zadania obejmujące wszystkie dziedziny rozwoju gospodarczego, kulturalnego i społecznego Poznania do 1985 roku. Nie znaczy to jednak, że wszystko, co zostało ujęte w zamierzeniach na najbliższe 17 lat wyraża najpełniej i w sposób doskonały potrzeby miasta i jego mieszkańców. Zanim więc owe wieloletnie zadania zostaną ostatecznie przyjęte do realizacji, potrzebna jest dyskusja nad tworzeniem planu możliwości jak najszerszych rzesz poznańców. Liczyć się musi w tej dyskusji głos robotników i profesorów wyższych uczelni, kobiet pracujących w gospodarstwach domowych, przedstawicieli świata techniki i rzemiosła, specjalistów od kanalizacji i fachowców od budowy domów. Słowem — każdy ma prawo i obowiązek dołożyć swój głos do dyskusji nad przyszłym kształtem naszego miasta.

Uznając pożyteczność szeroko pojętej dyskusji, do której odpowiednią atmosferę stwo-

Liczy się każda konstruktywna myśl

NASZA WIZJA MIASTA

Wielka akcja Prezydium Rady Narodowej Poznania i „Głosu Wielkopolskiego”

rzył okres przygotowań do V Zjazdu partii i przebieg jego obrad, redakcja „GŁOSU WIELKOPOLSKIEGO” wystąpiła z inicjatywą ogłoszenia specjalnego konkursu na łamach gazety. Przechyliło się do tego wniosku PREZYDIUM RADY NARODOWEJ, zatwierdzając regulamin konkursu, przeznaczając ponadto wysoką sumę na nagrody dla uczestników autorów najcenniejszych opracowań.

Im szerszy będzie udział w konkursie naszych czytelników, tym większa istnieje

wą miasta na prawy brzeg Warty, gdzie wyrosły już pierwsze domy mieszkalne i inne obiekty przyszłej wielkiej dzielnicy — Rataje. Właśnie do 1985 roku będzie tam już mieszkać co czwarty obywatel naszego miasta, podczas gdy dzisiaj jest to wprawdzie dzielnica rozwiniętego przemysłu, jednak najsłabiej zaludniona.

Ale sprawa rozwoju prawobrzeżnego Poznania to tylko jeden z wielu elementów wzrostu miasta i wzrostu jego znaczenia. Dyskusja, któ-

— czy przy przebudowie centrum, czy w dziedzinie modernizacji ciągów komunikacyjnych, czy w zakresie bazy dla szkolnictwa wyższego? Oto tylko niektóre pytania, na jakie organizatorzy niniejszego konkursu szukają będą odpowiedzi w pracach konkursowych.

Aby ułatwić czytelnikom udział w konkursie — prócz zasad regulaminu, które drukujemy przy niniejszym artykule — w ciągu najbliższych dni opublikujemy wprowadzające w temat artykuły kierowników niektórych wydziałów Prezydium RN i dyrektorów zjednoczeń gospodarki miejskiej. W tych artykułach znajdują się dane liczbowe i szereg innych elementów — nie tylko informacyjnych — dotyczących opracowywanego perspektywicznego planu rozwoju Poznania do 1985 roku.

Zadanie czytelników — uczestników konkursu, będzie polegało na próbie zestawienia tego, co sami uważają za najbardziej celowe do zrealizowania w najbliższej przyszłości. Stąd możliwość dość wszechstronnej wypowiedzi. Oto niektóre nasze sugestie:

▲ co uważasz za najistotniejszy w przyszłej rozbudowie Poznania i dlaczego?

▲ jakie proponujesz konstruktywne rozwiązania — w jednej lub kilku dziedzinach?

▲ nie ograniczaj się do ocen proponowanego planu lub jego krytyki; może widzisz szanse lepszego rozwiązania postawionych zagadnień?

▲ ważne jest to, czy na Twojej ulicy pali się światło, czy jest wygodna jeźdźnia, lecz nie zapominaj o tym, że w naszym konkursie chodzi o sprawy generalne, przesadzające o kształcie, rozmiarach i funkcji miasta, także o jego funkcjonalności za kilkanaście lat!

Publikacje drukowane w ramach naszej akcji będziemy opatrzyć wspólnym tytułem „POZNAŃ — 1985”. Liczymy przy tym nie tylko na prace zgodne z regulaminem konkursu, a które po zamknięciu akcji będą brane pod uwagę przy typowaniu nagród. Czekamy na liczne listy, na każdy głos dyktowany troską o przyszły kształt naszego miasta. Piszcie do nas we wszystkich interesujących Was sprawach!

REGULAMIN KONKURSU „POZNAŃ — 1985”

▲ Organizatorami konkursu są: Prezydium Rady Narodowej Poznania i redakcja „Głosu Wielkopolskiego”.

▲ Pełna nazwa konkursu brzmi — „Wizja Poznania w roku 1985 — postulaty i propozycje”.

▲ Udział w konkursie mogą wziąć wszyscy pełnoletni mieszkańcy Poznania, a także osoby pracujące w Poznaniu, zamieszkające poza granicami miasta.

▲ Każdy uczestnik konkursu może przesłać opracowanie na dowolny temat, dotyczący perspektywicznego planu rozwoju Poznania lub na kilka tematów łącznie, jednak praca nie powinna przekraczać 10 stron maszynopisu (za stronę maszynopisu uważa się 18000 znaków pisarskich, czyli około 30 linijek pisma, z szerokim marginesem na formacie A-4). Pisać należy tylko po jednej stronie. Rekopisy nie będą rozpatrywane.

▲ Za najlepsze prace jury — w którego skład wejdą przedstawiciele Prezydium RN i redakcji „Głosu” — przyzna nagrody o łącznej sumie 25 000 zł. Liczba nagród i ich wielkość zostanie ustalona w momencie rozstrzygnięcia konkursu. Jury może zastosować podział funduszu nagród, odpowiadający poziomowi nadesłanych prac.

▲ Jury rozpatrywać będzie tylko prace zaopatrzone czytelnym imieniem i nazwiskiem, adresem, zawodem i miejscem pracy autora. Należy także podać wiek.

▲ Prace na konkurs prosimy przysłać do 31 stycznia 1969 r. pod adresem: redakcja „Głosu Wielkopolskiego”, Poznań — ul. Grunwaldzka 19, II piętro, pok. 71. Na kopercie należy umieścić dopisek: „Poznań-1985” (decyduje data stempla pocztowego).

▲ Wyniki konkursu zostaną ogłoszone do 15 lutego 1969 r.

▲ Organizatorzy konkursu zastrzegają sobie prawo druku wybranych fragmentów cenniejszych prac na łamach „Głosu” lub „Kroniki Miasta Poznania” za wynagrodzeniem na zasadach prawa autorskiego.

szansa wprowadzenia do przyszłego planu perspektywicznego szeregu istotnych, słusznych momentów celowych inwestycji i innych ustaleń. Chodzi więc o przedstawienie takich postulatów i propozycji, które w ciągu najbliższych 17 lat mają lub mogą mieć realne szanse realizacji, bądź których wykonanie może korzystnie zmienić oblicze naszego grodu.

W ciągu minionych lat, za czasów władzy ludowej, odnotował Poznań na swoim koncie liczne osiągnięcia, których rezultaty widoczne są na każdym kroku. Od pewnego czasu jesteśmy świadkami dalszych ważnych przemian. Jedną z nich, to przejście z rozbudo-

50 lat temu

Zamach na Czerwoną Gwardię

Zagłębie Dąbrowskie było jedną w kraju dzielnicą, w której powołano do życia Czerwoną Gwardię, jako zbrojną formację Rady Delegatów Robotniczych. Pierwsze oddziały powstały w kopalniach Dąbrowy Górniczej, a za jej przykładem w Sosnowcu i w innych ośrodkach Zagłębia. Komisarzem sosnowieckiej Czerwonej Gwardii był początkowo Leon Purań, później zaś Zygmunt Marczak; w Dąbrowie Górniczej funkcję tę pełnił uczestnik rewolucji 1905 roku dwukrotnie zesłaniec, członek Komitetu Zagłębia Dąbrowskiego SDKPiL, Józef Skalski. Z nim właśnie rozmawiamy o wydarzeniach, których był uczestnikiem przed 50 laty:

— Powstanie i rozbudowa Czerwonej Gwardii na terenie „Czerwonego Zagłębia” spędzały sen z oczu burżuazji. Nie wolno bowiem zapominać że jedynie w Zagłębiu Dąbrowskim istniała w tym czasie pewnego rodzaju dwuwładza: Rady Delegatów Robotniczych i lokalne władze państwowe. Wzrost fali rewolucyjnej i siła klasy robotniczej powołała niepokoiły burżuazję i podległe jej władze nowo powstałego państwa polskiego. Mnożyły się więc napady i prowokacje ze strony białej gwardii i wojska, które na naszym terenie podlegało komisarzowi rządu, Felicjanowi Sławoj-Składkowskiemu. Z każdym dniem sytuacja stawała się coraz ostrzejsza.

Pierwsze (nieudane zresztą) próby rozbicia i likwidacji Czerwonej Gwardii podjęto wkrótce po jej zorganizowaniu w Czeladzi. Ataki te, ponawiane przez cały listopad (m. in. w kopalni „Saturn” poległo od kul 5 robotników), przybrały zwłaszcza na sile w grudniu. Na Piaskach zamordowany został czerwonogwardzista Wawrzyniec Łachwa, w Sielcu wojsko zaatakowało patrol gwardzistów, a na Ksawerze napadnięto nocą na komisariat Czerwonej Gwardii. W Czeladzi w akcji przeciwko robotnikom brał osobiście udział

Dokończenie na str. 4

TADEUSZ MARTEL

II tom Czerwonej pancerni i pieki

JANUSZ PRZYMANOWSKI

— W porządku. Droga wolna.

Szybko schował papiery do tej samej torebki, w której trzymał pieniądze, zaciągnął sznupek, wpuścił ją za koszulę i wyjąwszy leżące z ust, odpowiedział uprzejmie:

— Ostańcie z Bogiem.

Siadł na rower i ruszył szosą, prowadzącą na wodzach silnego, roboczego konia. Pedalował powoli, jedną ręką trzymając odwróconą wysoko kierownicę. Co chwila zerkał przez ramię na nowy nabytek, na mordę końską, kolyszącą się tuż za nim. Walach parsknął.

— Zdrow, gniady, zdrow — odpowiedział mu serdecznie gospodarz.

PULAPKA

Na początku kwietnia w ostatnim roku wojny puste były pomorskie drogi i wsie. Osłoniwszy brzeg posterunkami obserwacyjnymi, rzadkimi węzłami oporu i ruchomymi oddziałami, wojska poszły na zachód — za Kolobrzeg, pod Szczecin i nad Odrę. Polscy osadnicy ledwo zaczęli napływać, skupili się raczej w miastach ze względu na czas niespokojny. A Niemców nie było wcale — jeszcze w lutym i marcu wymiotili ich stąd surowe zarządzenia Reichsführera SS Heinricha Himmlera, grożące śmiercią każdemu, kto ośmieliłby się pozostać na miejscu a nie odejść wraz z frontem.

Wiatr gwizdał na resztkach szyb wytuczonych pięściami wybuchów, gospodarował w izbach, wozził się na skrzypiących

drzewach. Boleśnie rzyły porzucone krowy, którym mleko rozpiętała wymiona. Zdziczałe psy łączyły się w zbojckie stada i napadały na bydło zagryzając co słabsze albo pokaleczone sztuki.

Po jezdni pustawej szosy poniewierali się szmaty, zgubione blaszane kubki, w rowach obok spalonych ciężarówek i rozprutych pociskami transporterów, leżały przewrócone bauserskie wozy bez kół. Ze słupów telegraficznych podkręcających perspektywę zwisały przerwane druty. Z ostrym, podobnym do katemu workiem przelatywały rzadkie patroli na motocyklach, z przyczepę węższą łufami diegtiarowów.

Przez pustkowia gnał Rudy a za nim ciężarówka. Kos poderwał ich nocą, ruszyli o pierwszej szarówce i po trzech godzinach marszu minęli Słupsk. Grigorij rad, że znowu jadą, nie chciał zmiany więc Janek i Gustlik wychyliłi do pasa, stali w otwartych włączach, gapili się na kraj zielony od lasów, pagórkowaty i piękny. Kos przypomniał sobie pomorskie pochody Krzywoustego, chciał Jeleniowi powiedzieć, ale odłożył na później, bo milczeć było dobrze.

Tomasz podesłał cywilną kurtkę leżał za wieżą na pancerczu i drzemał. Na sobie miał nowy, świeżo wyfasowany mundur.

Sto metrów za czołgiem, żeby spalin nie wachować, jechał Wichura, a w kabinie obok niego niewesoła Lidka.

— Co się trujesz, albo to mało równych chłopaków na świecie? Choćby i ja — usiłował pogadzić ją po policzku.

Chwycił go za rękę, położyła ją z powrotem na kierownicy. Wichura zmarszczył czoło, ruszył nosem — wymyślił dowcip. Potem łagodnie wyprowadził wóz na lewą stronę szosy i gwałtownie skręcił w prawo.

— Sama na mnie leć — roześmiał się, usiłując pocałować dziewczynę, którą przytuliła do niego siła odśrodkowa.

— Przestań, głupi.

Chwile jechali spokojnie. Wichura się znowu zasępił, zaczął stukać palcami po kierownicy układając plan działania i wreszcie poszczekując klaksonem wyprzedził czołg. Ręką wystawioną za okno dał znak żeby się zatrzymali i sam, zwolnwszy, stanął na poboczu.

Pamiętkowe zdjęcie grupy powstańców, wśród których widziemy nawet Murzyna Sam Sandi.

Zdjęcia: CAF

W dniach Powstania Wielkopolskiego

27 grudnia 1918 r. w śródmieściu Poznania padły pierwsze strzały. Gdy zakończyła się manifestacja wielotysięcznych tłumów, które po przyjeździe Ignacego Paderewskiego, dawały wyraz patriotycznym uczuciom a przed hotelem „Bazar” przemarszowało 12 tysięcy polskich dzieci, lud Poznania chwycił za broń. Stanął w obronie flag narodowych i piastowskich orłów. Bo właśnie pruscy hakatyści zaczęli przy pomocy Grenzschutzu i grenadierów zrywanie polskich sztandarów. Zdobyto budynek prezydium policji, a walki uliczne objęły całe miasto.

Powstanie w jednej chwili ogarnęło Wielkopolskę. Pomimo sprzeciwu konserwatywnych polityków poznańskich, którzy bali się walki zbrojnej ludu, będącego pod wpływem Wielkiego Października i rewolucji w Niemczech.

Bo też coraz silniejsza wśród mas ludowych stawała się wola odwetu na zaborcy. Magazynowano broń i amunicję, stworzono konspiracyjną sieć wojskową, omawiano przebieg walki. Dzięki temu już w ciągu pierwszych 2 tygodni powstańcy wielkopolscy toczyli zwycięskie boje na olbrzymim terenie. Był to obszar od Noteci na północy, po linie Odry na zachodzie i szlak kole-

Jedna z ulotek kolportowanych przez powstańców na terenie Wielkopolski.

jowy Rawicz — Ostrów na południu. Fronty powstania liczyły ponad 600 km. Szczególnie zajęcie walki toczono o Kąkiny, Szubin, Margonin, Chodzież, Łabiszyn i Rynarzewo, a na odcinku zachodnim o Zbąszyń, Międzybóże i Wolsztyn, który wyzwolono już 5 stycznia 1919 r. W miesiąc później ciężkie boje to-

czyły się na południu o opokowanie Rawicza, Leszna i Kępna. O powszechności udziału mieszkańców Poznania w powstaniu świadczą liczby jego uczestników. W lutym armia powstańcza składała się już z 72 tys. uzbrojonych żołnierzy. Ten masowy i patriotyczny charakter powstania zdecydował o jego zwycięskim przebiegu i utrzymaniu zdobytych terenów.

Tak więc Powstanie Wielkopolskie było powstaniem mas ludowych. Nieustępliwa postawa ludu wielkopolskiego i jego wola walki o polskość i niepodległość zdecydowały wtedy o trwałej przynależności Wielkopolski do Macierzy.

CAF

Pękają okowy

kępujące nas od 123 lat! Na własnej ziemi wreszcie my, gospodarze tej ziemi, dochodzimy do głosu. Aby obronić ziemię polską od zakusów obcej zachłanności, na to potrzeba wielu krzepkich i silnych dłoni. Na krótki jeszcze czas pójść trzeba w służbę wojskową — nie za obcą sprawę, jeno za sprawę ukochanej, wyzwalającej się Ojczyzny!

Nie zwlekać! Nie ocłagać się!

Nie mówić: „Obędzie się bezemnie!”

Wyżywienie i umundurowanie bezpłatne. Żołd wypłaca się podług norm ustanowionych przez Dowództwo Główne a ogłoszonych w gazetach i plakatach.

Do służby w wojsku polskim zapisuje Główne Biuro Werbunkowe w Bibliotece, Poznań, Rycerska ulica 4-6.

Kto chce pozostać za plecem?

Dla frontu powstańczego pracowały na zapleczu patriotyczne organizacje kobiece. Na zdjęciu wytwórnia środków opatrunkowych dla wojska.

W świątecznym tygodniu (23-29 bm.) telewizyjnie znajdują wiele interesujących pozycji. Np. w rocznicę Powstania Wielkopolskiego go transmitowana będzie akademia oraz nadana zostanie kantata „Na chwałę białego orła”. Teatrom polecamy spektakle: „Wilki w nocy”, „Dożywocie”, „Pokusę”, pastorałkę „Hej koleda deska”. Z repertuaru filmowego wymienię: „Dzieci Don Kichota”, „Godzinę pasowej róży”, „Kłamstwo Krystyny”, „Siedem grzechów głównych”, „Syn Robin Hooda” i inne.

PONIEDZIAŁEK: 16 — „Teleferie”; 17.15 — „Mój wiatr” — film radz.; 17.30 — „Ślask przed świętami”; 18 — Kino Krótkich Filmów; 18.30 — „Eureka”; 19 — Kopiarz wielkopolski; 20.05 — Teatr TV — „Wilki w nocy” T. Rittnera; 21.40 — Refleksje;

WTOREK: 9 — „Teleferie”; 9.55 — „Przygody Kopciuszka” — film wt.; 16 — „Teleferie”; 17 — „Dzieci don Kichota” — film radz.; 18.15 — „Po szóstej” — program młodz.; 19 — Rozmowy o zmierzchu; 20 — „Hej koleda deska” czyli „Nowa pastorałka”; 21 — „Godzina pasowej róży” — film polski; 22.35 — Wieczór z Anną Moffo — filmowy progr. rozr.

ŚRODA: 9.50 — „Tomcio Paluch” — film USA; 11.20 — PKF; 11.30 — Skowronki Poznańskie; 12 — Szopka bezkiddka; 12.30 — Sylwetki X Muzy — „Mieczysława Cwiklińska”; 13 — Dla dzieci — „O baśni, która poszła do nieba”; 14 — „Calineczka” — film radz.; 14.30 — „Warszawa woła Meksyk” — rep. filmowy; 15.50 — „Calemita Jane” — z cyklu „Bonanza”; 16.40 — Z cyklu „Portrety” — „Władysław Hasior”; 17.30 — Recital Barbary Rylskiej; 18 — Światowid; 18.30 — „Korespondencja Chopina”; Estrada literacka; 20 — „Kłamstwo Krystyny” — pol. film archiwalny; 21.35 — „Małżeństwo doskonałe” — progr. rozr.; 22.50 — „Siedem grzechów głównych” — film ang.

CZWARTEK: 10.15 — „Syn Robin Hooda” — film USA; 11.35 — Kantata okolicznościowa z okazji 50 rocznicy Powstania Wielkopolskiego pt. „Na chwałę białego orła”; 12.45 — „Mały książę” według A. de Saint Exupéry; 13.30 — Na śnieżnej drodze; 13.45 — „Architektura szopek” — progr. z cyklu „Piórkem i węglem”; 14.15 — „Zostanę maszynistą” — teleturniej; 15.20 — „Cyrykowi wóz” — film; 16.05 — Reportaż filmowy z cyklu „Ludzie i zdarzenia”; 16.25 — Teatr TV — „Dożywocie” Fredry; 17.30 — Spotkanie z pisarzem — „Ernest Bryll”; 18.10 — „Sopot-68” — film TV; 18.30 — Wielkopolska chwila wspomnień; 20.05 — „Hasło” — z cyklu „Staw-

ka większa niż życie”; 21.05 — „A jak to było opowiem” — progr. rozr.; 22.15 — „Gra Konstanty Kulka” — film TV;

PIĄTEK: 9 — „Teleferie”; 9.50 — „Hasło” — film TV; 15.55 — Transmisja akademii z okazji 50 rocznicy Powstania Wielkopolskiego; 17.35 — Magazyn „Nie tylko dla pań”; 17.55 — „Za kierownicą”; 18.25 — „Czekając na turystów”; 18.55 — „Definicje” — teleturniej; 20.35 — Teatr TV — „Pokusę” J. P. Gawlika;

SOBOTA: 9 — „Teleferie”; 9.50 — „Junga ze szkunera Kolumba” — film radz.; 15.40 — Panorama ubuska; 16 — „Teleferie”; 17.50 — „W przestworzach czyli ciekawe opowieści lotników”; 18.10 — „Mieszkańcy morza” — film wt. z cyklu „Encyklopedia morza”; 19 — Wieczorne rozmowy; 20.10 — „Przepraszam, że zraszam” — progr. rozr.; 20.40 — „Tele-echo”; 21.45 — „Tajemnica portretu” — film ang.; 23.05 — Wieczór z Fredem Astairem.

Z nowego zestawu PIW-owskich nowości przygotowałem mieszankę która przy lekturze pozwoli — jak sądzę — na wielkie przeżycia.

Zaczniemy od Paula Cezanne'a i jego „Listów”, zebrań, opracowanych i skomentowanych przez Johna Rewalda. Jakże ten człowiek, genialny malarz, prekursor nowych kierunków, nowego wejścia na sztukę i jej funkcje, umie bez reszty żyć, istnieć tym i w tym, co tworzy, albo raczej co pragnie stworzyć. Żywy w nim jest ciągle niedosyt artysty, ciągle pragnienie, by pełniej, lepiej, inaczej... W listach, obok zwykłych przyziemnych spraw, ta sztuka coraz to znów daje o sobie, nagłym sformowaniem opinii, jakimś zachłystnięciem, zauroczeniem, by potem znów był powrót do domowych bamboś, do cen u rzeźnika, do indyczenia i plotki. Pisał te listy i do Zoli — przyjaciela i po wiemika przez lata, i Vollarda, i tylu innych. Są i listy do syna.

I druga książka, która przy stepna będzie szerszej grupie odbiorców. Myślę o zebranych w jednym tomie wspomnieniach o Sergiuszu Jesieninie. Są to Anatola Marienhofa — „Romans z przyjaciółmi” i Ilii Sneidera „Spotkania z Jesieninem”. Oba teksty charakteryzują Jesienina jakoś bardzo serdecznie i prawdziwie. Szeroką, nieskoordynowaną poetycką naturę uczuciowca, a zarazem na wskroś prawego człowieka, artystę. Przyżyjemy dziś renesansu Jesienina, pasjonuje się nim i przeżywa go młodzież radziecka, dlatego dobrze, że ukazały się te wspomnienia, malujące poetę po prostu, po ludzku, w słabo-

Mieszanka PIW-u

ciach ale i w twórczych uniesieniach.

Skończymy przy sztuce, zapoznajmy się z książką zbliżoną w pewnym sensie do wie romanse — Michała Bułhakowa — „Życie pana Moliera”. Bułhakow, zmarły w 1940 r. na leżał do najznakomitszych teatrologów radzieckich, szczególnym zaś jego umiłowanie cieszyła się twórczość tapicera Jego Królewskiej Mości — Jeana Baptisty Moliera. Z tych

kończy autorka szkicowanie dzieł Kaja Gozdawy i Joan Gozdawiny. Trwa natomiast wędrówka ich córki, Salomei. Lata akcji utworu 1914-1918 kończąc, zaczynając zarazem nowy rozdział ludzkiego i polskiego losu. Sądzić można, że jeszcze będziemy czytać o nowych losach Salomei.

W serii poetyckiej, tzw. „cełofanowej” ukazały się aż trzy nowe tomy. Pierwszym są „Po-ezje wybrane” Guillaume Apollinaire'a, syna Włoszki i oficera polskiego Kostrowickiego. W listopadzie br. minęła właśnie 50 rocznica śmierci wybitnego poety, który tyle twórczego fermentu wprowadził we współczesną poezję.

Legendaria nieledwie postać Nazima Hikmeta przybliżona zostaje czytelnikowi polskiemu przez „Wiersze”, wybrane, przełożone i poprowadzone wstępem przez Malgorzatę Łabęcką-Koecherową. Pradziadkiem Hikmeta był Konstanty Borzecki, generał polski w służbie tureckiej. Życie samego poety było burzliwe, przeszedł ciężkie więzienia, musiał uciekać z rodzinnego kraju. Świetne są poetyckie listy do żony i przyjaciół, wiele wyrazu mają wiersze wiezione interesujące są impresje z licznych podróży.

I wreszcie, w wyborze Krystyny Milewskiej, z przedmową Jana Śpiewaka, „Wybór wierszy” Stanisława Jerzego Leca, miłośnika twórczości poety od tych z tomu „Barwy” z r. 1933 po „Poema gotowe do skoku” — 1964.

EUGENIUSZ PAUKSZTA

Z KSIĄŻKA NA TV

zainteresowań wynika właśnie ta książka. Powstaje przed nami postać wędrownego komedianta, odzignanego od czoł i wiary, a zarazem kochanego serdecznie i przez maluczkich i możnych, hulaka i myśliciela, przyjaciela La Fontaine'a i wroga wielu miewnych pisarzyków swojej epoki. Wnówienie głośnego cyklu Fw Szelbura-Zarembiny „Reka kłamstwa” (Tomy: „Wędrowniacy”, „Ludzie z wosku”, „Mistrzko Aniołów”, „Iskry na wiatr”), cyklu, gdzie dramat osobisty człowieka spleciony zostaje z dramatem ocazajacym nas świata, gdzie w wielkiej paraboli ukazany zostaje los każdego następującego po sobie młodego pokolenia — ukoronowane zostaje i doczesnym zwycięstwem i duki koleinej, pinteł cześci nt. „Gaudeamus”. Tym utworem

Pięte miejsce w Europie

Dokończenie ze str. 3

niech świadczy fakt, że nawet zainteresowani w ukryciu prawdy ekonomiści zachodniemieccy obliczają straty, jakie poniosła z tego tytułu gospodarka NRD na 100 miliardów marek! Gdyby nasi zachodni sąsiedzi dysponowali tą kwotą i zainwestowali ją w szybko rentujące gałęzie przemysłu, na pewno mogliby mieć dziś jeszcze wyższy standard życia.

O wielkości zrabowanego majątku niech świadczy choćby takie porównanie. Przy istniejącym w NRD układzie płac i cen 100 miliardów marek oznacza: albo 5-letni fundusz płac dla 2,7 milionowej armii robotników przemysłowych, albo ubranie od stóp do głów całej 17 milionowej ludności repu-

bliki oraz wyposażenie każdej rodziny w samochód, telewizor, lodówkę, pralkę, aparat fotograficzny i na dokładkę — jeszcze w rower!

Można więc sobie wyobrazić wściekłość zachodniemieckich „cudotwórców”, gdy władze republiki przecięły ten

rabunek, chroniąc swe granice państwowe murem. Nie wiem też czy należy traktować jako zwykły zbieg okoliczności fakt, że wkrótce potem w NRD rozpoczął się zmierzch mitycznego cudu gospodarczego, a NRD wysorowała się w rozwoju przemysłowym na 5 miejsce w Europie.

PIOTR CHOJNACKI

Zamach na Czerwoną Gwardię

Dokończenie ze str. 3

miejscowy komendant wojskowy, który groził „strzelaniem w łeb”.

W dniach grudniowego strajku powszechnego Zagłębie Dąbrowskie było dosłownie zalane wojskiem. Dowodzone przez b. oficerów carskich i kajzerowskich, zostało ścigające z głębi kraju, gdyż miejscowa pachoła uważana była za zbyt rewolucjonizowaną. Oddziały wojskowe pospiesznie obsadziły kopalnie i z zimnym okrucieństwem szerzyły terror wśród ludności. Jedną z ofiar rozbewstionych żołnierzy stał się członek KW RDR Okręgu Sosnowieckiego, Władysław Dyląg, którego w biały dzień zastrzelono na ulicy tylko za to, że nie chciał zdjąć i podeptać czerwonej kokardki, którą nosił jako czerwonogwardzista.

Przypominam sobie, że kiedy nasza delegacja udała się do Sławoj-Składkowskiego z protestem — ten oświadczył wręcz, że wojsko działa zgodnie z prawem, że nie wycofa go z kopalń, i że Czerwona Gwardia musi być w najbliższych dniach rozbijona — mówi Józef Skalski.

Przygotowywany od dłuższego czasu zamach na Czerwoną Gwardię dokonał się 21 grudnia 1918 r. Według relacji „Wiadomości RDR Okr. Sosnowieckiego” i pisma „Sztandar Socjalizmu” przebiegał on następująco:

„Okolo południa gmach RDR został otoczony przez wojsko. Wkrótce potem oficer wojsk zakomunikował naszemu komendantowi, że udziela nam terminu do godz. 9.15 (wieczorem), po czym rozpoczęła się działania wojskowe. Okolo godz. 6 dostaliśmy od naszych wart wiadomość, że istnieje możliwość przedostania się przez kordon wojskowy. Wobec czego rozpoczęliśmy ekspedycję całej broni oraz amunicji... Jeszcze przed upływem czasu postawionego ultimatum o wydaniu broni... ze strony żołdactwa padły pierwsze strzały. Nasi towarzysze w ten sposób zmuszeni zostali do odpowiedzi i dali parę strzałów w stronę karabinów maszynowych, ustawionych w oknach przeciwnych domów. Zapanowała obustronna strzelanina.

Wobec przeważającej siły żołdactwa nasi towarzysze, znajdujący się wewnątrz komisariatu, uznali opór za niecelowy. W tym czasie oświadczone nam, że gmach Rady pozostanie przy nas, a jedynie broń zostanie odebrana. Wobec tego po wycofaniu całej broni i amunicji... (obroncy) tylnymi drzwiami opuścili obłożony dom. Gdy żołdactwo wtargnęło do środka — broni nie znalazło.

Mniej więcej powtórzyło się to samo w komisariacie IV. Z tą różnicą, że znalazł tam trochę broni”.

Ulegając przemocy Czerwona Gwardia przestała istnieć jako jawna siła zbrojna. Było to jednak tylko częściowe zwycięstwo kontrrewolucji. Robotnicy bowiem mieli nadal ukrytą broń, nadal też — chociaż nielegalnie — istniała Czerwona Gwardia. Świadczy o tym chociażby fakt, że powstała w styczniu 1919 r. jednolita Rada Delegatów Robotniczych Zagłębia Dąbrowskiego (na miejsce dotychczasowych dwóch: Dąbrowskiej i Sosnowieckiej) posiadała specjalną sekcję uzbrojenia robotniczego, a obydwa komisarzy Czerwonej Gwardii — Marczak i Skalski — weszli w skład Rady.

Sytuacja taka trwała aż do połowy lutego, kiedy to w wyniku nowych akcji represyjnych ze strony wojska zostali aresztowani: Józef Skalski i Zygmunt Marczak. Fala kontrrewolucji w Polsce wzmagala się...

TADEUSZ MARTEL

Teoria wyniku sportowego

Czwarte z kolei seminarium poświęcone teorii wyniku sportowego odbędzie się dzisiaj w Wyższej Szkole Wychowania Fizycznego. Początek, o godz. 9, w klubie pracowników nauki WSWF, przy ul. Grunwaldzkiej 55. Tematyka dzisiejszego seminarium jest dowodem szeroko prowadzonych badań w poznańskiej WSWF, zmierzających do jak największego powiązania teorii z praktyką, a także podjęcia przez pracowników naukowych kompleksowego badania pewnych zagadnień.

Podczas seminarium rozpatrywane będą m. in. takie zagadnienia jak: typologia sprawności fizycznej w świetle aktualnego stanu badań w poznańskiej WSWF, sprawność specjalna, związki jej elementów i typologia zespołu młodzieży, typologia wyników sportowych, grupowanie typologiczne różnych elementów sprawności fizycznej oraz doniesienia różnych (d).

Zjazd ratowników WOPR

Członkowie jednej z najpopularniejszych, szczególnie w okresie letnim, organizacji — Wodnego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego, spotykają się w najbliższą niedzielę na Wolewodzkim Zjeździe Delegatów, który odbędzie się w Sali Czerwonej Pałacu Dzikańskiego, o godz. 9.30.

WOPR zrzeszający ochotników, gotowych w każdej chwili ryzykować własnym życiem aby nieść pomoc ludziom tonącym, zapisał już piękną kartę w swej krótkiej, kilkuletniej historii. Głównym tematem niedzielnych obrad będzie niewątpliwie problem dalszego zwiększenia bezpieczeństwa na wielkopolskich wodach. Reprezentanci terenowych kół WOPR wybiorą także nowe władze wojewódzkie swej organizacji. (b)

Szermierka

Marymont i Legia mistrzami Polski

W stolicy zakończyły się 4-dniowe zmagania krajowej czołówki szermierczej, która walczyła o tytuły drużynowych mistrzów Polski. W naszej najmocniejszej obecnie broni — florecie mężczyzn najlepsi okazali się szermierze stożeczni Marymontu, dla którego kolejny tytuł mistrzowski wywalczyli W. Woyda, R. Parulski, L. Koziejowski, T. Zdzisławski i St. Filipkowski. Wicemistrzami zostali stożeczni akademicy, trzecie miejsce zajął Piast Gliwice, a dopiero czwarte Legionieci.

Wyrownaną walkę stoczyli szpaściści Legii i Piasta Gliwice. Tytuł mistrzowski zdobyła piastka Legii w składzie: H. Nieleba, B. Andrzejewski, K. Barbarski, J. Kurczab i J. Strzałka.

Oto kolejność ósemki floretu mężczyzn: 1. Marymont, 2. AZS (W-wa), 3. Piast (Gliwice), 4. Legia, 5. Warta (Poznań), 6. AZS (Gdańsk), 7. GKS (Katowice), 8. Legia II. Kolejność w szpadzie: 1. Legia, 2. Piast (Gliwice), 3. Warszawianka, 4. Krakowski KS, 5. Kolejarz (Wrocław), 6. AZS (Poznań), 7. Balidon Katowice, 8. AZS (Warszawa), (o-za)

Rozkład zajęć hokeistów na trawie

Rok 1969 — Polski Związek Hokeja na Trawie rozpocznie halowymi mistrzostwami Polski. Już w pierwszej połowie stycznia laszkarze rozegrają mistrzostwa w swych okręgach. Półfinały odbędą się w Gnieźnie i Siemianowicach, oba w dniach 15-16, a finały 22-23 w Poznaniu.

Zaprojektowane są również turnieje wielokrotnie w poszczególnych okręgach, a w dniach 30 kwietnia i 1 maja — VIII Turniej Polskiego Radia w Poznaniu, przy puszczeniu w konkurencji międzynarodowej.

Mistrzostwa I ligi zainaugurwane zostaną 3 i 4 kwietnia w sześciu klubach a zakończą się 26 października.

W związku z przygotowaniem do spotkań międzynarodowych przewidzianych jest kilka grupowań dla kadry seniorów i młodzieży zespołów.

W planach międzynarodowych spotkań są m. in. mecze ze Związkiem Radzieckim. Pierwszy mecz z reprezentacją ZSRR w kategorii seniorów odbędzie się w Poznaniu w dniach 13-17 czerwca, a mecze rewanżowe w Kraju Rad w lipcu. Z dalszych spotkań mamy w planie: Polska-NRD (18. V. w Poznaniu), Austria-Polska (25. V. w Wiedniu), Francja-Polska (22. VI.) we Francji, Węgry-Polska w Budapeszcie (23. VI.) i Polska-Walia (5. X.) w Poznaniu. Ponadto udział naszej czołówki przewidziany jest w międzynarodowych turniejach w Pradze z okazji 60-lecia Czechosłowackiej Federacji Hokeja na Trawie oraz innych imprezach.

Dużo uwagi poświęcono drużynom młodszym. M. in. zespół młodzieżowy (do lat 21) uczestniczyć będzie w turnieju Polskiego Radia w Poznaniu, rozegra spotkanie z reprezentacją ZSRR oraz wystąpi w trójmeczach: Polska-Belgia-Austria. Zespół ju-

niorów (do lat 18) rozegra osobno zawody halowe, mistrzostwa Polski oraz mecz NRD-Polska (17. VIII.).

Juniorzy młodsi (do lat 16) obok mistrzostw okręgowych uczestniczyć będą w specjalnie dla nich organizowanych turniejach.

Liczne zgromadzenia i mecze naszej kadry oraz młodzieżowców traktowane są jako przygotowania do wyłonienia drużyny olimpijskiej na Igrzyska Olimpijskie 1972 r. w Monachium. (p)

Pod naciskiem opinii

Rząd boński ustąpił

Na ostatnim posiedzeniu rząd boński rozpatrywał sprawę związaną z organizacją Igrzysk Olimpijskich w 1972 r. w Monachium. Podjęta została decyzja, dotycząca warunków startu w nich reprezentantów NRD. Postanowiono, że podczas XX Olimpiady w Monachium sportowcy NRD wystąpią pod flagą i z emblematami swego kraju, a w razie odniesionych zwycięstw grany będzie ich hymn państwowy.

Tak więc władze NRF, pod naciskiem opinii światowej, wypełniły warunki, jakie postawił przed organizatorami igrzysk w Monachium Międzynarodowy Komitet Olimpijski. (o-za)

dalekopisem

SZERMIERKA

● Międzynarodowy turniej koszykarski odbędzie się w Poznaniu w dniach 27-29 bm. z udziałem drużyny juniorów Lecha, reprezentacji Polski oraz zespołów Chemie Halle (NRD) i PVSK Pecs (Węgry).

● Reprezentacja zapaśnicza Poznania w stylu wolnym rozegrała dwa spotkania z drużyną miasta Gera (NRD) zakończone wynikami remisowymi 5:5 i 3:3,5.

● Drużyna BSG Motor Lipsk rozegra kilka pojedynków w tenisie stołowym z zawodnikami Sannu w dniach 27-29 bm. w Poznaniu.

● W dniach 5-7 stycznia 1969 r. reprezentacja Polski juniorek w koszykówce weźmie udział w turnieju w Sofii, gdzie będzie miała za przeciwniczki juniorki Bułgarii i Estonii.

● Hiszpania, ZSRR, Bułgaria, Włochy i USA wyraziły gotowość zorganizowania w 1969 (27 sierpnia — 6 września) Uniwersiady.

● Reprezentacja piłkarska Jugosławii rozegrała w Belo Horizonte spotkanie z brazylijskim zespołem Athletico Mineiro. Wygrali Brazylijczycy 3:2.

● W zawodach o II rundy klubowego Pucharu Europy w koszykówce mężczyzn drużyna Villeurbanne (Francja) pokonała Zadar (Jugosławia) 74:54, CSKA (Moskwa) — ASK Vorwaerts (Lipsk) 66:54, AEK (Ateny) — Akademika (Sofia) 73:58, ITU (Stambuł) — Makkabi (Tel Aviv) 83:79, Real (Madryt) — MTV (Gießen NRF) 97:91.

● Koszykarki krakowskiej Wisły pokonały w meczu o klubowy Puchar Europy Union Firestone (Wiedeń) 66:54, a Chemie (Halle) zwyciężyło zespół Vicenza (Włochy) 47:38.

Międzynarodowa Federacja Szermiercza podała do wiadomości, że mistrzostwa świata seniorów w szermierce na rok 1969 odbędą się w dniach 15-27 września w Haganie na Kubie. Mistrzostwa juniorów (poniżej 20 lat) rozegrane zostaną w dniach 4-7 kwietnia w Genul (Włochy).

TURNIEJ PIŁKI RĘCZNEJ

W kolejnym spotkaniu międzynarodowego turnieju piłki ręcznej kobiet, rozgrywanego w Moskwie, Rumunia pokonała Bułgarię — 11:0, a Polska przegrała z NRD 8:14, natomiast Związek Radziecki zwyciężył z Węgrami 14:7.

O SZABŁE WOŁODYJOWSKIEGO

Tradycyjny międzynarodowy turniej szablowy „O szablę Wołodyjowskiego” oraz indywidualny turniej o memoriał Otto Fińskiego odbędą się w końcu marca przyszłego roku w Opolu. (o-za)

PORAŻKA NASZYCH PIŁKARZY

Piłkarska kadra narodowa Polski, która przebywała w Ameryce Południowej spotkała się w Limie z zespołem złożonym z piłkarzy klubów Uniwersitarie i „Alianza”. Mecz zakończył się porażką Polaków 0:1 (0:0).

PUCHAR EUROPY W KOSZYKÓWKĘ MĘŻCZYZN

W spotkaniu drugiej rundy Klubowego Pucharu Europy w koszykówce mężczyzn Honved Budapeszt wygrał ze Standardem Liege 70:55 (31:26). (t)

ZŁOTA NIEDZIELA

POZNAŃSKIE ZJEDNOCZENIE PRZEDSIĘBIORSTW HANDLOWYCH ZAWIADAMIA, że

MHD

dla umożliwienia nabycia szerokiego wachlarza upominków świątecznych

PDT

dnia 22 grudnia 1968 r.

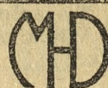
W GODZ. OD 10 DO 18

CZYNNIE BĘDĄ WSZYSTKIE SKLEPY MIEJSKIEGO HANDLU DETALICZNEGO I POWSZECHNY DOM TOWAROWY

Duży wybór towarów zapewni możliwość nabycia przyjemnych upominków

Życzymy pomyślnych zakupów

K9967

UWAGA RODZICE! UWAGA RADY ZAKŁADOWE!

Moc słodkich niespodzianek

dla Naszych Milusińskich przygotowały

SKLEPY CUKIERNICZE MHD — POŁUDNIE:

sklep 103 — ul. Głogowska 41	sklep 172 — ul. Gw. Ludowej 38
sklep 113 — pl. Wolności 4	sklep 179 — ul. Ściegiennego 51
sklep 116 — ul. Głogowska 93	sklep 184 — ul. Dąbrowskiego 5
sklep 126 — ul. Głogowska 84	
sklep 131 — ul. Dzierżyńskiego 117	
sklep 151 — ul. Dzierżyńskiego 173	

Życzymy pomyślnych zakupów!

K9933

Nauka

Tańców towarzyskich — wyucza Adela Szczurków na Poznań Al. Marcinkowskiego 2a. parter. 37473g

Sprzedaz

Okazyjnie sprzedam konia na bieżniach, konstruktor metalowy (import), rower, domek dziecięcy z mebelkami (import), stolik okrągły. Obornicka 63. 39080g

Wózki dziecięce najnowsze modele poleca Szczepańska, Czerwonej Armii 61, w podwórzu. 38147g

Samochody

Karoserie Syreny 104 — wypadku, sprzedam. Oferta „Prasa” Grunwaldzka 19 dla 39096g.

TYLKO «KOZIOŁKI» SPEŁNIA TWOJE MARZENIA. K9979

Matrymonialne

Biuro Matrymonialne „Małżeństwo” — Poznań, Libelta 29, tel. 53094 — poleca swoje usługi w kojarzeniu małżeństw. Czynne godz. 15-19. 38601g

ŻYWE KARPİE!

OFERUJĄ SKLEPY CENTRALI RYBNEJ czynne w niedzielę 22 bm. od godziny 10 do 21. K9729

S. t. p. MARIA ANTKOWSKA

zaszła w Bogu, dnia 19 grudnia 1968 r.

Pogrzeb odbędzie się w poniedziałek, dnia 23 bm. o godz. 12.30 z kaplicy cmentarnej na Junikowie.

W głębokim smutku pogrążone

RODZINA

Poznań, Dąbrowskiego 4.

† W dniu 18 grudnia 1968 r. zmarł nagle śmiercią tragiczną, nasz najdroższy, mąż, tatusz, syn, brat, szwagier i wujek, przeżywszy lat 42, sp.

BERNARD TOMCZAK

Pogrzeb odbędzie się w sobotę, dnia 21 bm. o godz. 14 z kaplicy cmentarnej przy ul. Bluszczykowej.

O bolesnej stracie zawiadamia

ZONA Z DZIEĆMI I RODZINA

Poznań — Świerczewo, ul. Grzeszkiewicza 5. 39176g

Dnia 19 grudnia 1968 r. zmarł nagle, w wieku lat 44, nasz najdroższy, mąż i ojciec

BRONISŁAW RATAJCZAK

dyrektor MHD Artykułami Gospodarcza Domowego i Chemicznymi i były długoletni dyrektor W. P. Arged w Poznaniu.

Pogrzeb odbędzie się w dniu 21. XII. 1968 r. o godz. 14.30 na cmentarzu komunalnym — Junikowo.

W głębokim smutku pogrążona

ZONA Z SYNEM

Poznań, ul. Dzierżyńskiego 187. 39177g

† Dnia 19 grudnia 1968 r. zmarła nasza kochana siostra i ciocia, przeżywszy lat 78

BRONISŁAWA KARCZEWSKA

z domu RADLIK

Pogrzeb odbędzie się w sobotę, dnia 21 bm. o godz. 8.10 z kaplicy cmentarnej na Junikowie,

o którym zawiadamia

RODZINA

39143g

Dnia 18 grudnia 1968 r. zmarł po długiej i ciężkiej chorobie nasz kolega

JAN RAU

inżynier architekt długoletni członek Poznańskiego Oddziału Stowarzyszenia Architektów Polskich.

Swoją pracą zawodową wniósł poważny wkład w dziedzinę budownictwa wiejskiego.

Rodzicom Zmarłego

WYRAZY GŁĘBOKIEGO WSPÓŁCZUCIA

składa

STOWARZYSZENIE ARCHITEKTÓW POLSKICH 39132g

Dnia 18 grudnia 1968 r. zmarł po ciężkiej chorobie, nasz długoletni i ceniony pracownik

Inż arch. JAN RAU

W Zmarłym straciłmy oddanego i sumiennego pracownika, dobrego i serdecznego kolegę.

Cześć Jego pamięci!

Pogrzeb odbędzie się dnia 21 grudnia 1968 r. o godzinie 9.45 na cmentarzu komunalnym na Junikowie.

DYREKCJA — RADA ZAKŁADOWA

WSPÓŁPRACOWNICY

Wojewódzkiego Biura Projektów

Budownictwa Wiejskiego w Poznaniu. 39147g

Dnia 17. XII. 1968 r. zmarł nasz długoletni pracownik

STEFAN GODEK

W Zmarłym straciłmy ofiarnego pracownika i kolegę.

Pogrzeb odbędzie się dnia 21. XII. 1968 r. o godzinie 15 na cmentarzu w Zabikowie.

Rodzinnie Zmarłego

składamy tą drogą

WYRAZY WSPÓŁCZUCIA

DYREKCJA — RADA ZAKŁADOWA

PRACOWNICY

Poznańskiej Spółdzielni Mleczarskiej w Poznaniu. K10076

† Dnia 18 grudnia 1968 r. zmarł po ciężkich cierpieniach, opatrzony Sakramentami św., mój najwspanialszy przyjaciel, najdroższy mąż, nasz najtroskliwszy i ukochany ojczulek, teść, brat, szwagier, wujek i zięć, przeżywszy lat 63

WALENTY CYFERT

Pogrzeb odbędzie się w sobotę, dnia 21 bm. o godz. 13.20 na cmentarzu na Junikowie.

O bolesnej stracie zawiadamia

ZONA Z DZIEĆMI I RODZINA

39123g

† Z głębokim żalem zawiadamiamy, że w dniu 18 grudnia 1968 r. odszedł od nas na zawsze, po długich i ciężkich cierpieniach, opatrzony Sakramentami św., nasz ukochany ojczulek, teść, dziadek i pradziadek, przeżywszy lat 70, sp.

WŁADYSŁAW TOLIŃSKI

Pogrzeb odbędzie się w sobotę, dnia 21 bm. o godz. 12.45 na cmentarzu komunalnym na Junikowie.

W nieutulonym bólu pogrążeni

SYN, CÓRKI, ZIECIOWIE, WNUKI

I PRAWNUCZKA

Grunwaldzka, Fort 8. 39127g

W dniu 19 grudnia 1968 r. zmarł nagle, długoletni zastępca kierownika Szkoły Podstawowej nr 41 w Poznaniu, serdeczny i najlepszy kolega, wielki przyjaciel młodzieży

ROMAN SMEREKA

Jego oddanie, wyjątkowa uczciwość, ofiarność, prawdziwe koleżeńskie wyrozumienie, pozostaną na długo w naszej pamięci.

Pogrzeb odbędzie się w sobotę, dnia 21 bm. o godz. 13.50 na cmentarzu na Junikowie.

Zonie i Córeczce

składamy

SERDECZNE WYRAZY

NAJGŁĘBSZEGO WSPÓŁCZUCIA

KIEROWNICTWO — GRONO NAUCZYCIELSKIE

MŁODZIEŻ — KOMITET RODZICIELSKI

PRACOWNICY ADMINISTRACYJNI SZKOŁY 39139g

POZNAŃ

Grunwaldzka 19

Redaguje Kolegium: Marian Fiejslerowicz (sekretarz redakcji), Tadeusz Kaczmarek, Zbigniew Mika, Wiesław Porzycki (zastępca redaktora naczelnego) Mieczysław Skąpski, Zbigniew Szumowski, Lesław Tokarski (redaktor naczelnego). Telefon: 611-21 łączy wszystkie działy: sekretariat redakcji 657-76, w godz. od 9-18; redaktor naczelny 657-76; zastępca red. naczelnego 657-18; sekretarz redakcji 648-85; dział łączności z czytelnikami — informacje dla czytelników 657-18; dział miejski 659-39; redakcja nocna 430-73, 433-31. Wydawca: Poznańskie Wydawnictwo Prasowe RSW „Prasa” Biuro Ogłoszeń: Poznań, ul. Grunwaldzka 19 telefon 452-89 i 611-21. Za treść i terminy druk ogłoszeń redakcja nie odpowiada. O warunkach prenumeraty informacji udzielają placówki „Ruchu” i Poczty Druk. Zakłady nowy druk ogłoszeń redakcja nie odpowiada. O warunkach prenumeraty informacji udzielają placówki „Ruchu” i Poczty Druk. Zakłady Graficzne im. Marcina Kasprzaka, Poznań, ul. Zwierzyniecka 3. Redakcja nie zwraca nie zamówionych rękopisów. S-5

AB GŁOS WIELKOPOLSKI 5

Nr 303 (7729) 21 XII 1968

GRUDZIEŃ	Tomasza
21	
Sobota	Słońce: 8.00—15.40

TEATR

W POZNANIU
POLSKI — g. 19 „Nigdy nie nie wiadomo” (przedst. zamknięte); NOWY — g. 19 „Don Carlos”; OPERA — g. 19 „Tannhauser”; OPERETKA — g. 19 „Wesola wojna”; MARCINEK — g. 17 „O Kasi, co gaski zgrabila”.

KINA

GNIEZNO Polonia: „Ostatni po Bogu”; KOSCIAN: „Tabliczka marna”; LESZNO: „Anna Karenina”; NOWY TOMYSL: „Dziesięć Chan”; OBORNICKI: „Cztery panie i pies”; „Bobatrowie Telemarku”; SREM Klubowe: „Do widzenia Charlie”; SŁONKO: „Stazione Termini”; „Czarna nante”; SRODA: „Dziesięć Chan”; SZAMOTULY: „Taka”; WAGROWIEC: „Największe widowisko świata”; „Błędne gwiazdy Wielkiej Niedźwiedzicy”; WRZESNIA: „Twardzi ludzie”.

W POZNANIU
FOTOPLASTIKON — g. 12—21 „Palestyna”.

KONCERTY

Aula UAM — g. 18 Uroczysty koncert symfoniczny dla uczczenia 50 rocznicy Powstania Wielkopolskiego. Dyrygent — Zdzisław Szostak, soliści: L. Skalbani (soprano), A. Kawecka (soprano), J. Artysz (baryton), połączone chóry: Chór Męski „Arion” i Poznański Chór Chłopi.

MUZEJA

Archeologiczne (Wodna 27) — g. 9—15.
Historii m. Poznania (Stary Rynek) — nieczynne.
Historii Ruchu Robotniczego (St. Rynek 45) — g. 10—14.
Instrumentów Muzycznych (Stary Rynek 45) — g. 9—15.
Narodowe (Al. Marcinkowskiego 9) — g. 9—15.
Przyrodnicze (Świerczewskiego 19) — g. 9—15.
Rzemiosł Artystycznych (Zamek Przemysłowy) — do 27 bm nieczynne.
Rolnictwa (Szreniawa k/Poznań) — g. 10—17.
Wielkopolskie Muzeum Wojskowe (St. Rynek) — g. 10—15.
Wyzwolenia Poznania (Cytadela) — g. 11—18.
Muzeum w Rogalinie — g. 9—15.
Muzeum w Goluchowie — g. 10—16.
Muzeum w Kórniku — g. 9—14.

WYSTAWY

Biblioteka Główna UAM (Ratajczaka 39/40) — „Dzieje oręża polskiego” — g. 8—20.
Muzeum Historii Ruchu Robotniczego — KPP PPR i PZPR w Wielkopolsce — g. 10—18.
Muzeum Historii m. Poznania — „Józef Struś z Poznania — lekarz i uczonej Odrodzenia” — nieczynne.
Salon ARPO (St. Rynek — Arse nał) — Malarstwo Ireny Zmarzlińskiej-Dziświeckiej — g. 10—18.
Muzeum Narodowe — „Malarstwo Jacka Malczewskiego” — g. 9—15.
PTF (Paderewskiego 7) — „VIII Ogólnopolska Wystawa Fotografii Przyrodniczej” — g. 10—19.
BWA (Arsenał — St. Rynek) — „Salon Jesienny” — g. 10—18 (do 10.1.1969).
Klub MPiK (Ratajczaka 39) — „Pomnik Powstańców Wielkopolskich 1918—1919 w Poznaniu” w fotografii M. Kucharskiego oraz wystawa Z. Warczyńskiego „Malarstwo naiwne” — g. 10—20 (do 4.1.1969).
Klub Handlowca „MERKURY” (pl. Wolności 3) — Malarstwo R. Skupina — g. 14—18 (do 31 bm.).

RADIO

SOBOTA: PROGRAM I: Fala 1322 m i UKF 66,62 MHz (do g. 17): 7.45 „Błękitna sztafeta”; 8.20 „Pogodne melodie”; 8.44 Konc. żywych; 9 Dla kl. III—IV (wych. muzyczne); 9.20 Utwory Gershwin i Copland; 10 „Pamiętniki emigrantów”; 10.20 „Wróć do Sorento” Melodie włoskie gra Ork. R. Rossini; 10.30 „Z pracowni biochemika”; 11 Dla kl. VII (chemia); 11.25 Polskie tańce ludowe; 11.35 Gra Zespołu Instrument. M. Janicza; 11.49 „Poznaj swoje dziecko” gawęda; 12.10 „Koncert z polonezem”; 13 Dla kl. III—IV (jęz. polski); 13.20 „Bawki choinkowe mają głos”; 13.20 Konc. Ork. Mandolinistów; 13.40 „Wiecej, lepiej, taniej”; 14 „Czy znasz te książki?” — zagadka literacka; 14.30 Konc. z nagrań Ork. i Chóru PR i TV w Krakowie; 15.05 „Sportowcy wjeżdżają na start”; 15.20 Koncert „Na Wirażu”; 16 „Po południu z młodzieżą”; 18 „Muzyka na parkiecie”; 18.40 Muz. i Aktualn.; 19.05 „Wiadomości pół zartem, pół serio”; 19.20 Sylwetki polityczne; 19.30 „Wędrowniki muzyczne po kraju”; 20.40 „Podwieczorek przy mikrofonie”; 22.10 „Tańczymy bez wzajemności” gra Ork. Joe Lossa; 22.40 Gra Pozn. 15-ka Radiowa p/d Z. Mahlika — solista: B. Hardy — fortepian i organy Hammond; 23.15 Parada ork. tan.; 0.10 Konc. żywych; 0.30 Program nocny z Warszawy.
WIADOMOŚCI: 5, 6, 7, 8, 12.05, 15, 17.55 20 23, 24, 1, 2, 2.55.
PROGRAM II: Fala 407 m i UKF 69,74 MHz: 8.35 „Rodzina jest wolność” aud. dokument.; 9 „Muzyka dla wszystkich”; 9.35 „List ze Śląska”; 10 Utwory na ork. smyczkowa; 10.25 Olsztyńskie rozmaitości literacko-muzyczne; 11.25 Konc. Chopinowski; 13 Czas dobrych głos podarzy; 13.25 „Madróska głupia albo śmierć i apoteoza J. J. Rousseau” fragm. pow.; 13.45 Muz. operowa; 14.30 Mały relaks — humoreski; „Sezon w Zakopanem”; 14.45 „Błękitna sztafeta”; 15 „Od melodii do melodii”; 15.20 „Amatorskie zespoły przed mikrofonem”; 15.45 Cykl: „O ludową Polskę” audycja 5; 17.10 Gra Zesp. Instrument. Elektrycznych Radia Moskiewskiego;

Wielkopolska w hołdzie Powstańcom

Spotkania — wieczornice — odwiedziny chorych

Dzień 19 grudnia pozostanie w pamięci dzieci i młodzieży szkół wielkopolskich. Kominki harcerskie, montaże artystyczne, wspomnienia uczestników walk — wystawy — oto program uroczystości jubileuszowych.

W ŚREMIE

Już od kilku tygodni na placach i ulicach stoją elementy dekoracyjne przedstawiające powstańców wielkopolskich, Krzyż Powstańczy i inne hasła przypominające ten patriotyczny zryw ludu Wielkopolski. Powiatowy Związek Filatelistów w Śremie wydał już okolicznościowe koperty dotyczące jubileuszu Powstania Wielkopolskiego.

18 bm. 10 powstańców na czele z prezesem Zarządu Oddziału Powiatowego ZBoWiD spotkało się z dyrektorem POP i Radą Zakładową Odlewni Żelaza HCP w Śremie. Po uroczystym spotkaniu odbyło się zwiedzenie Odlewni. Powstańców oprowadzał dyrektor mgr inż. H. Kłodaś.

W dniu 19 bm. odbyły się w szkołach powiatu śremskiego spotkania z weteranami Powstania Wielkopolskiego. Organizatorami tych spotkań był Powiatowy Komitet FJN i Zarząd Oddziału Powiatowego ZBoWiD w Śremie. O godzinie 10 odbyło się spotkanie młodzieży z powstańcami pod pomnikiem Powstańców Wielkopolskich w Parku Miejskim im. Powstańców w Śremie, gdzie do młodzieży przemówił inspektor szkolny — Stefan Madaliński, po czym młodzież i nauczyciele spotkali się z powstańcami w poszczególnych szkołach.

Pod pomnikiem w parku, jak i pod pomnikiem poległych Powstańców na cmentarzu w Śremie oraz na miejscach straceń Powstańców przez hitlerowców w 1939 r. złożyły delegacje ZBoWiD i młodzież szkolna wieńce i wianki kl. kwiatów. Pod pomnikiem i na miejscach straceń powstańców w 1939 r. harcerze zaciągnęli wartę honorową oraz od

wiedzieli chorych powstańców w szpitalu i w domach, wręczając im wianki kwiatów.

Kierownictwo i Rada Pedagogiczna przy Szkole Podstawowej nr 1 w Śremie przy pomocy uczniów i powstańców wielkopolskich zorganizowały ciekawą wystawę na której zgromadzono wiele pamiątek jak: czapkę powstańczą, odznaczenia, odezwy, gazetki, ulotki, zdjęcia, książki itp. Podobną wystawę zorganizowano w Szkole Tysiąclecia im. Powstańców Wielkopolskich w Pyszącej. (sf)

W KÓRNIKU

W Liceum Ogólnokształcącym w Kórniku przygotowania do rocznicy rozpoczęły się już we wrześniu. Całość pracy oraz pełna inwencja społeczeństwa w reku organizacji harcerskiej. Harcerze docierali do uczestników Powstania, przeprowadzając wywiady, zbierając pamiątki. Dokonywali również zdjęć, reprodukcji i foto-reportaży. Wszystko to znalazło odzwierciedlenie w gazetkach i gablotach, a w dniu 19 grudnia w wystawie, którą otworzył zastępca przewodniczącego ZBoWiD Stefan Baranowski. Uczestnicy Powstania podzieliли się wspomnieniami sprzed 50 lat. Cześć artystyczna zakończyła uroczystość.

Niemniej okazało się, że spotkanie powstańców z młodzieżą Szkoły nr 1. Wśród szpalery harcerzy, przy dźwiękach marsza szkolnej orkiestry i oklasków dzieci, weszli wzruszeni Goście na salę udekorowaną emblematami powstańcami. Raport harcerzy rozpoczął uroczystość. Po przemówieniu przybyłych przedstawicieli WP, zabierali głos powstańcy, dzieląc się swoimi przeżyciami. Wspomnienia przeplatane często łzami wzruszenia, przykuwały uwagę dzieci skupionych wokół kominka harcerskiego. W pięknym montażu przewijały się recytacje, deklamacje, piosenki powstańcze i rewolucyjne, występy orkiestry szkolnej. Przyszczepieniem kilku najmłodszych harcerzy zakończyła się część oficjalna, po czym goście podejmowani byli kawą.

Podobnie dzień ten przeżywała Szkoła nr 2 w Bninie, gdzie oprócz uczczenia żyjących jeszcze powstańców, złożono hołd poległym, a pochowanym na miejscowym cmentarzu złożono kwiaty na grobach, oddano salut sztandarem. (ns)

W LESZNIE

Uroczystości obchodzone przed wczoraj 50-lecie Powstania Wielkopolskiego w Szkole Podstawowej nr 8 w Lesznie noszącej imię Powstańców Wielkopolskich. Z udziałem przedstawicieli miejscowych władz partyjnych i administracyjnych oraz weteranów powstania odbyła się tu okolicznościowa akademicka, podczas której I sekretarz Komitetu Powiatowego PZPR — Władysław Śleboda dokonał uroczy-

stego odsłonięcia statuy powstańców wielkopolskich.

Półwiecze powstania uczczono również w zespole szkół zawodowych CZSP im. Władysława Broniewskiego w Lesznie. Rano we wszystkich klasach odbyły się spotkania z weteranami Powstania. Główną uroczystość zorganizowano w auli ZSZ. Wzruszającym akcentem akademii było obdarowanie kwiatami i książkami dwóch zasłużonych weteranów Powstania — 84-letniego Władysława Goddziewskiego i 78-letniego Michała Przybysza.

Podczas uroczystości młodzież ZSZ udała się na groby powstańców i na miejsce straceń obywateli Leszna w Lesie Kakolewskim i przy placu Kosciuszki, gdzie złożono wianki kl. kwiatów.

Z okazji czwartkowej uroczystości w ZSZ zorganizowano ciekawą wystawę na temat historii ruchu robotniczego w Wielkopolsce, a po południu otwarto nową piękną harcówkę dla szkolnej drużyny ZHP.

Warto dodać, że w dniu tym nie zapomniano o chorych powstańcach. Młodzież z zespołu szkół zawodowych CZSP w Lesznie odwiedziła ich w szpitalu i w domach, wręczając im również kwiaty i upominki. (r)

Plan gospodarczy i budżet na sesji gnieźnieńskiej PRN

Nad sprawami planu gospodarczego i budżetu powiatu na rok 1969 dyskutowano na ostatniej sesji Powiatowej Rady Narodowej w Gnieźnie.

W zakresie rolnictwa plan zakłada dalszy wzrost produkcji, szczególnie zbóż. Ich plony w 1969 r. winny wzrosnąć do 23,5 kw. buraków cukrowych do 330 kw., a ziemniaków do 180 kw. z ha. Aby osiągnąć wytyczone cele rolnictwo otrzyma o 13,1 proc. więcej na wozów mineralnych i zużycie NPK na 1 ha wynosić będzie 159,5 kg. Nakłady inwestycyjne na meliorację wzrosną do 12 mln zł. W ramach tych nakładów wykonane zostanie we drenowanie i odbudowane drenowanie na powierzchni 1255 ha. W Lednogórze, Żelazkowie i Goślinowie powsta na bazy kółek rolniczych.

W przemyśle projekt planu obejmuje: Gnieźnieńskie Przedsiębiorstwo Paszowe PT, Spółdzielnię Pracy Stolarzy, jednostki przemysłowe Powiatowego Związku Gminnych Spółdzielni oraz spółdzielczość mleczarską. Przewiduje się dalszy wzrost produkcji towarowej w tych przedsiębiorstwach, które w stosunku do przewidywanego wykonania bieżącego roku wzrosną o 10,4 proc. Ogółem wartość produkcji towarowej w cenach zbytu w r. 1969 osiągnie kwotę 260,6 mln zł.

W resorcie handlu obroty w stosunku do roku 1968 wzrosną o 5,5 proc. i wynosić będą 414,5 mln zł. Przybędzie 7 punktów sprzedaży detalicznej oraz 3 zakłady gastronomiczne.

Z „Poradnikiem Gospodarskim” w rękę 80 lat popularyzowania wiedzy rolniczej

Ukazujący się w Poznaniu „Poradnik Gospodarski” — organ związku kółek rolniczych dla Wielkopolski, Pomorza i Ziemi Lubuskiej jest najstarszym czasopismem rolniczym wydawanym w Polsce. Pierwszy jego numer ujrzał światło dzienne 5 lipca 1889 roku. Zatem w przyszłym roku „Poradnik Gospodarski” będzie obchodził jubileusz 80-lecia.

Powojenna działalność wydawnicza „Poradnika Gospodarskiego” została wznowiona 1 stycznia 1957 roku. Do 1963 roku był to tygodnik, obecnie dwutygodnik rozprowadzany tylko w prenumeracie. Ukazuje się ponadto dwumiesięcznik „Agronom”, miesięcznik „Trzoda Chlewna” i szereg pozycji broszurowych, ulotek na aktualne w rolnictwie tematy. Wydano np. dokumentalne opracowanie z okazji 100-lecia kółek rolniczych w Wielkopolsce i kraju. Do „Poradnika Gospodarskiego”, podobnie jak i do „Plonu” załączano specjalne foldery (w 120 tys. egzemplarzy) Centralnego Ośrodka Badania Odmian Roślin Uprawnych w Słupi Wielkiej.

„Poradnik Gospodarski” ma swe redakcje terenowe w Bydgoszczy i Zielonej Górze. Rozchodzi się zaś w poważnym nakładzie przekraczającym 31

odpowiadamy

Czytelniczka „Głosu” z Wągrowa. — List Pani przekazałmy do Prezydium PRN w Wągrowcu. (2905)

Na odcinku komunikacji projekt przewiduje budowę 20 kilometrów nowych dróg o nawierzchni twardej w ramach czynów społecznych oraz modernizację 8,5 km dróg. W ramach budownictwa mieszkalnego — spółdzielczego przewiduje się budowę domów mieszkalnych w Klecku i Witkowie (łącznie 90 mieszkań i 200 izb).

Nakłady inwestycyjne w planie gospodarczym na rok 1969 zamykają się kwotą 64,6 mln złotych. Z sumy tej na inwestycje w gminach rad narodowych przypada 20,3 mln zł oraz inwestycje spółdzielczości 44,3 mln zł.

W resorcie oświaty przewiduje się rozpoczęcie budowy szkoły w Żydowie kosztem 6,2 mln zł, Witkowie (6,7 mln zł) oraz zakończenie budowy szkół w Jankowie Dolnym. W ramach nakładów inwestycyjnych spółdzielczości PZGS, rozpocznie się m. in. budowę masarni w Witkowie, magazynów nawozowych w Gnieźnie, Witkowie i Klecku oraz magazynów zbożowych w Klecku i Falkowie.

Budżet powiatu na rok 1969 zamyka się kwotą 93,9 mln zł i jest wyższy od budżetu tego rocznego o 24,2 proc.

Podczas sesji radni: Józef Gawroński, Wiktor Piatek i Franciszek Ziety otrzymali od przewodniczącego Prezydium PRN Józefa Ignasiaka dyplomy uznania za 20-letnią działalność w gnieźnieńskiej Powiatowej Radzie Narodowej. (zk)

tys. egzemplarzy w trzech województwach. To czasopismo fachowo rolnicze przeznaczone jest dla rolników indywidualnych, spółdzielców i pracowników państwowych gospodarstw rolnych. Jego zadaniem jest fachowe poradnictwo i propagowanie nowoczesnych metod gospodarowania. Autorami artykułów z zakresu produkcji roślinnej i zwierzęcej, problematyki kółek rolniczych, polityki rolnej — są pracownicy naukowcy Wyższej Szkoły Rolniczej i zakładów naukowo-doświadczalnych, związków branżowych, administracji rolnej, kierownicy gospodarstw rolnych, a także że produkujący gospodarze. Artykuły te uwzględniają warunki glebowo-klimatyczne regionu, sposoby gospodarowania i kierunki polityki rolnej w poszczególnych województwach, dzięki czemu doradztwo fachowe jest konkretne i praktyczne, tego nie są w stanie zapewnić czasopisma centralne. Niezależnie od artykułów i porad na łamach czasopisma, redakcja udziela rocznie około 800 odpowiedzi i porad listownych, organizując także spotkania z czytelnikami i konkursy.

Wydawany od maja 1962 roku „Agronom”, ukazujący się początkowo (lata 1962-65) cztery razy do roku, od stycznia 1967 roku jest dwumiesięcznikiem o nakładzie 4500 egz. Odbiorcami pisma, poza służbą rolną rad narodowych i kółek rolniczych, są państwowe gospodarstwa rolne, spółdzielnie produkcyjne, gminne spółdzielnie, służba PGM, spółdzielnie mleczarskie, przemysł mięsny, służba inżynierska związków branżowych, zakłady naukowe oraz wyższe i średnie ośrodki szkolnictwa rolniczego. W redagowaniu „Agronomu” uwzględnia się takie działy, jak: wyniki nauki — zalecenia, doświadczenia i metody pracy, prace ośrodków postępu technicznego, zadania dla służby rolnej, aktualne komunikaty (pytania, odpowiedzi, zarządzenia, informacje o książkach rolniczych).

Miesięcznik „Trzoda Chlewna” wydawany w nakładzie 45 tys. egzemplarzy przeznaczony jest dla całego kraju. Jest to pismo specjalistyczne o charakterze instruktażowo-szkoleniowym, uwzględniające głównie takie zagadnienia, jak: hodowla i chów trzody chlewniej, żywienie tuczników, macior i warchlaków, zoohigiena i profilaktyka weterynaryjna, budownictwo i adaptacja pomieszczeń dla trzody chlewniej, skup i dystrybucja pasz.

Redakcja prac zleconych i wydawnictw własnych „Poradnika Gospodarskiego”, współpracując z Państwowym Wydawnictwem Rolniczym i Leśnym, wydaje drukami książkami, broszurami, konspektami, instrukcjami, ulotkami, gazetkami ścienne. W bieżącym roku wydano 80 tytułów o łącznej objętości 220 arkuszy drukarskich i nakładzie około 2 mln. egzemplarzy. Te wydawnictwa „Poradnika Gospodarskiego” wypełniają luki na półkach księgarskich w zakresie literatury rolniczej, uwzględniają potrzeby rolnicze regionu, a poziom ich opracowania jest dostosowany do warunków i możliwości produkcyjnych rolnictwa sąsiadujących z sobą trzech województw. (emp)

Ważne dla posiadaczy samochodów

Nowy Kodeks Drogowy, który wszedł w życie 1 października br. reguluje m. in. obowiązki właściciela pojazdu mechanicznego w przypadku zmiany danych w dowodzie rejestracyjnym. W szczególności właściciel pojazdu ma obowiązek zgłoszenia właściwemu wydziałowi komunikacji zmianę właściwego pojazdu, zmianę miejsca zamieszkania, jeżeli wiąże się to z przeprowadzką do innego miasta, powiatu czy województwa, przeznaczenia pojazdu na rozbiórkę i zniszczenia pojazdu wskutek wypadku drogowego. Powinno to być załatwione w ciągu 14 dni.

Zgłoszenie tych zmian jeszcze w tym roku jest dlatego ważne, gdyż w przypadku przeznaczenia pojazdu na rozbiórkę zniszczenie lub zmianę właściciela, zwalnia to posiadaczy tych pojazdów od zapłacenia składki za obowiązkowe ubezpieczenie komunikacyjne na rok 1969. (s-o)

17.20 Komentarz J. Matuszyńskiego; 17.30 Grająca szafa; 18.15 Gra Zesp. B. Hardego; 18.30 Public. międzynarod.; 18.45 Język francuski; 19.07 „Niech wiec każdemu śpiewa”; — Śpiewy staropolskie; 19.30 „Ma tyśiakowie”; 20 Pogodne mel. rozrywkowe; 20.20 „Wódz Słońca” odc. 12 opow.; 20.30 Konc. melodii i piosenek; 21.31 Recital tygodnia — wyk. W. Landowska — klawesyn; 22 Mel. w różnych rytmach; 22.20 Radiokabaret „Trzy po trzy”; 23.20 Konc. muz. popularnej; 6.10 Konc. żywych; 0.30 Program nocny z Warszawy.

WIADOMOŚCI: 5.30, 6.30, 7.30, 8.30, 9.30, 10.05, 16, 19, 21, 23.50, 1, 2, 2.55.
PROGRAM II: Fala 407 m i UKF 69,74 MHz: 8.35 „Rodzina jest wolność” aud. dokument.; 9 „Muzyka dla wszystkich”; 9.35 „List ze Śląska”; 10 Utwory na ork. smyczkowa; 10.25 Olsztyńskie rozmaitości literacko-muzyczne; 11.25 Konc. Chopinowski; 13 Czas dobrych głos podarzy; 13.25 „Madróska głupia albo śmierć i apoteoza J. J. Rousseau” fragm. pow.; 13.45 Muz. operowa; 14.30 Mały relaks — humoreski; „Sezon w Zakopanem”; 14.45 „Błękitna sztafeta”; 15 „Od melodii do melodii”; 15.20 „Amatorskie zespoły przed mikrofonem”; 15.45 Cykl: „O ludową Polskę” audycja 5; 17.10 Gra Zesp. Instrument. Elektrycznych Radia Moskiewskiego;

„The Beach Boys”; 23.50 Gra Red Onian Jazz Band.

NIEDZIELA: PROGRAM I: Fala 1322 m i UKF 66,62 MHz (do g. 17): 8.15 Mel. rozrywk. 8.30 Przebiegi muzyczny tygodnia; 9.05 „Fala 56”; 9.15 Magazyn Wojskowy; 10 Dla dzieci w wieku przedszk. „Co ko mu kupić?” — słuch.; 10.20 Mel. i piosenki z różnych stron świata; 11 Rozgłoszenia Harcerska; 11.40 „Anegdota i fakty”; 12.10 „Wesoły autobus”; 13.10 Gra Kapela pod dyr. F. Dzierżanowskiego; 14.30 „W Jezioranach”; 17.05 Złote przeboje — konc. rozrywk.; 17.40 Mel. ludowe w wyk. Chóru i Kapeli Ludowej rozgl. Śląskiej; 18.05 Popołudnie przy muzyce; 19 Kwadrans z Zespołem „Tijuna Brass”; 19.15 „Przy muzyce o sporcie”; 20.31 „Matysiakowie”; 21.01 Radiowariety; 22.01 Konc. rozrywkowy w wyk. Ork. PR pod dyr. St. Rachonia; 23.15 Modern Jazz Quartet z udziałem Laurindo Almeida — gitara; 0.10 Program nocny z Lublina.

WIADOMOŚCI: 6, 7, 8, 9, 12.05, 16, 20, 23, 24, 1, 2, 2.55.
PROGRAM II: Fala 407 m i UKF 69,74 MHz: 8 Moskwa z melodia i piosenka słuchaczom polskim; 8.35 „Radioproblemy”; 10 Wielkopolska niedziela; 11.30 „Melodie puszcz”; monodram słuch. wg opow. „Msza św. Huberta”; 12.10 Public. młodzieży narodowa; 12.20 Poranek symfoniczny; 13.30 „Program z dywanikiem”; 14.35 Konc. Zesp. Pieśni i

Tańca; 15 Dla dzieci „Baśń o zaklętym kaczorze” słuch.; 16.30 Konc. chopinowski — z nagrań Wł. Kedry — fortepian; 17.05 Warszawska Tygodnik Dźwiękowy; 17.30 Rewia piosenek; 18.02 Plebiscyt „Grajaczej szafy”; 18.30 Konc. muz. rozrywk.; 18.43 Teatr PR M. Plautus „Jejczy” komedia; 19.30 Transm. konc. z Sali Filharmonii Narodowej w Warszawie K. Penderecki „Pasja” wg św. Łukasza; 21.32 Słuchamy muzyki i tańczymy 22 Ogólnop. i pozn. wiadom. sport.; 22.30 Konc. muz. rozrywk. i tan.; 23.35 Mel. z jednej płyty.

WIADOMOŚCI: 5.30, 6.30, 7.30, 8.30, 12.05, 17, 21, 23.50.
PROGRAM III: UKF 66,62 MHz: 17.05 Niedzielne rytmy; 17.30 „Podwójne niebezpieczeństwo” odc. 10 pow.; 17.40 Mój magnetofon; 18 Ekspres przez świat; 18.05 Li terami o nutach; 18.20 Jedźcie — jakie gastronomiana — rep.; 18.35 Sylwetka piosenkarza — Milton Castro; 19 „Karta dań” — gro teska słuchowiskowa; 19.30 Minimax; 20 Wszystko może się zdarzyć — magazyn; 20.20 Przypominamy Robertino Loretti i jego piosenki; 20.40 Kielecki magazyn muzyczny; 21 Mikis Theodorakis — czyli pieśni zza krat; 21.20 Ze wspomnień Pińczowiaków — gawęda; 21.30 Pionierzy polskiego jazzu; 21.50 Opera R. Wagnera „Lohengrin”; 22.07 Śpiewa Czesław Niemien; 22.15 4 odc. „Zwycięstwa”; 22.45 Tylko po hiszpańsku; 23 Dawne poetki francuskie; 23.05 Muzyka po 23-ciej w roli głównej

sterdamu; 23 Miniatury poetyckie; 23.05 „Muzyka noca”; 23.50 Śpiewa Trini Lopez.

TELEWIZJA

SOBOTA: 9—55 — Geografia dla kl. VII — „Jugosławia”; 10.25—11.30 — „Noc wigilijna” — film fab. prod. radz.; 15.15 — TV Kurs rolniczy; 15.55 — Reklama; 16 — „O prawidłową postawę dziecka” z cyklu: „Wychowanie fizyczne naszych dzieci”; 16.10 — Młodzieżowa estrada rozrywkowa; 16.40 — Reklama; 16.45 — Dziennik; 16.55 — Teleferie — w programie: „Smok Danny”; „Niewidzialna Reka”; 17.50 — „Spotkania z przyrodą” 18.15 — Gawędy wilków morskich; 18.30 — Mecz koszykówki I ligi męskiej Legia — Wybrzeże; 19 — Gawędy o współczesności — przed kamerami prof. dr K. Grzybowski; 19.20 — Dobranoc; 19.30 — Monitor; 20.10 — „Proszę dzwonić” cz. I — program rozrywkowy. Scen. Bogdan Kryspin. Pro wadzi Leucjan Kydryński; 21.10 — „Almanach”; 21.40 — Dziennik; 21.55 — Wiadomości sportowe; 22.05 — „Proszę dzwonić” — II część programu; 22.20 — Kino Interesujących Filmów: „Obywatel Kane” — film fab. prod. USA.

NIEDZIELA: 8.20 — TV Kurs Rolniczy — Wprowadzanie wyników badań naukowych do produkcji w gospodarstwach indywidualnych; 9 — Przypominamy radzimy; 9.10 — Program filmowy dla

młodych widzów; 10.10 — Dla młodych widzów — „Latający Holender w porcie macierzystym”; 10.50 — PKF; 11 — „Bez instrukcji” — polski film TV z cyklu: „Stawka większa niż życie”; 12 — Dziennik; 12.10 — „Bawcie się z nami” — amatorskie zespoły przed kamerami; 12.50 — IV Festiwal Filmów Starych — program z cyklu: „W starym kinie”; 13.50 — „Bisko lasu” — film z serii „Polacy na frontach II wojny świat.”; 14.05 — Przemiany; 14.35 — Teatrzyk dla przed szkolaków — Anna Chodorowska — „Choinka Małgosi”; 15.20 — „Białe grafiki” — rep. filmowy; 15.50 — „Wasza nowa koleżanka” — rep. filmowy; 16.10 — „Miłość w przrozie” — przyrodniczy film węgierski; 17.35 — „Mówia wieki” z cyklu: „Klub sześciu Kontynentów”; 18.20 — VII program z cyklu: „Televariety” pt. „Na maskaradzie”. Teksty i reżyseria Jerzy Klejny. Wykonawcy: Ali Babki, S. Kozłowska, H. Kunicka, M. Perepeczko, J. Polomski, J. Stepowski, W. Kisielewski, M. Tomaszewski, K. Mazurówna i Gerard Wilk, oraz zespół baletowy; 19.20 — Dobranoc i dziennik; 20.05 — „Bracia daltownowie” — film fab. prod. USA; 21.20 — Niedziela sportowa; 21.40 — Teatr TV na Świecie — „Pieśń mlecznika” — widowisko BBC (Wielka Brytania).

TV zastrzega prawo zmian w programie.